ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE | **APRIL 2025**

INTERVIEW ANDRÉ HOEKSTRA

JACHT OP PROMOTIE GAAT VERDER

RUSLAN AWAYS: ‘GOED GENOEG IS OUD GENOEG’

STADION, DAT ALLES MEEMAAKTE

JACHT OP PROMOTIE GAAT VOORT

Op het moment van dit schrijven woedt de jacht van ADO's keurkorps op promotie in alle hevigheid voort. Lukt het niet in directe zin dan is er nog een herkansing via de nacompetitie. Wat vreemd, dat niemand weet waarom de ploeg van trainer Darije Kalezic zoveel punten verspeeld tegen 'Jong-teams' of als het wel lukt te winnen dat zoveel moeite kost. Een beetje verdieping leert, dat de beloften van de topclubs gewoonweg in eerste aanleg getalenteerder zijn dan de onzen en vanwege hun jeugdigheid vaak ook rapper. Het heeft gewoon te maken met kwaliteit, die al dan niet reeds tot wasdom aan het komen is. Daarop hebben onze geel-groene favorieten niet altijd het antwoord, zowel technisch als tactisch. Wat wel aandoenlijk is en ook aanspreekt zijn de enorme werklust en geestdrift van de onzen, die vooral na de winterstop tot praktisch volledige ontplooiing is gekomen.

En, ontbreken krachten door schorsingen of blessures, dan staan redelijke tot goede alternatieven klaar om op basis van nagenoeg volledige gelijkwaardigheid partij te bieden. Het is al eerder betoogd op deze plek: hoe mooi is het, dat de doorstroming uit eigen opleiding gestalte kreeg dit seizoen. Twee handen vol spelers uit Onder 21 en Onder 19 maakten hun eerste – al dan niet officieel - speelminuten op het hoogste niveau. Overigens, soms wel ten koste van de resultaten voor met name Onder 21. That's all in the game.

Doordeweekse oefenduels zijn goede gelegenheden voor de technische staf om de mogelijke toekomstperspectieven te inventariseren. Moet er tactisch wat worden beproefd dan is het goed voor te stellen, dat dergelijke wedstrijden besloten zijn om pottenkijkers te weren. Jammer is, dat er niet altijd over wordt gecommuniceerd en dat zelfs interne media er niet bij zijn. Voor vastlegging en geschiedschrijving is het voor volledigheid wel van belang. Vergis niet, dat ook voor die oefenpotjes interesse is, ook vanuit andere landen, continenten zelfs! ADO Den Haag schijnt te hebben geoefend tegen Katwijk en Willem II. Niets daarover in eigen media. Alleen in Brabantse media werd van het laatstgenoemde duel gewag gemaakt, zij het in de vorm van een analyse, puur vanuit de invalshoek van Willem II. De uitslagen: 0-0? En 4-0 verlies! Pr-matig gezien zeer matige resultaten, die begrijpelijk en verklaarbaar hadden kunnen worden toegelicht door de (eigen) media.

Hoe dan ook, succes met de jacht op promotie! En daar zijn wij natuurlijk bij!
Frans Leermakers

Frans Leermakers

Colofon

ADO Den Haag Post is een uitgave van HFC ADO Den Haag
April 2025

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Jan-Hermen de Bruijn
Glenn Duijzer
Roeland Gelink
Marc Klaui
Frans Leermakers
Herman Lubsen

Grafische vormgeving:
Studie Blanco Haug

Foto's en illustraties:
ADO Den Haag/
Angelo Blankespoor
Mar Klaui
Frans Leermakers
Eric de Wit

Uit de archieven van:
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers

André Hoekstra, anno 2025.

‘WAT IS STATUS? IK DOE WAT IK LEUK VIND. VROEGER WAS DAT VOETBAL, NU KARWEIEN KLAREN’

DE KONING VAN DE KLUTS IS NU KLUSSER

EEN ZONNIGE LENTEMORGEN IN **ROTTERDAM-ZUID.** IN EEN PALLIATIEF ZORGCENTRUM HEERST SERENE RUST. IN DE RECREATIEZAAL BEVINDEN ZICH WERKLUI. ALS NAAR ANDRÉ HOEKSTRA WORDT GEVRAAGD ZEGT NIEMAND DEZE TE KENNEN. NADERE TOELICHTING LEVERT MEER RESULTAAT OP. 'OOH HIJ, **DE KONING VAN DE KLUTS** VAN **FAAIJENOORD',** KLINKT HET IN ONVERVALST ROTTERDAMS. 'MAAR EH, HIJ WERKT NIET HIEROOH'. MOBIELTJE ERBIJ GEPAKT, ANDRÉ BELLEN. DAN BLIJKT HIJ IN DE AANGRENZENDE TUIN TE KLUSSEN EN VERSCHIJNT HIJ BINNEN TIEN SECONDEN IN DE RUIMTE, WAAR DE MANNEN ZICH EVEN VERBAASD AAN HEM VERGAPEN. ALSOF ANDRÉ'S VERSCHIJNING DEEL UITMAAKT **VAN EEN DROOM,** DIE BEWAARHEID IS GEWORDEN.

André Hoekstra, niet meer bij iedereen primair in gedachten, maar uiteindelijk nog wel bij sportliefhebbers volop in herinnering. Zeker als de video of the mind op volle toeren gaat draaien. Nog steeds die krachtige, oersterke verschijning. Als ware een knoestige, onverwoestbare eik, nu wel met een lichtelijk bollend buikje. En ondanks jaren topvoetbal als speler en nadien als trainer bij meer bescheiden clubs wars van alle glamour, die het heden en verleden van het profvoetbal omringt. Hij, nog onveranderd no-nonsense, eenvoud en bescheidenheid als kenmerkende eigenschappen.

Spelmoment uit Feyenoord-PSV, duel tussen André Hoekstra en Michel Valke.

Rots in de branding en offensief inspirerend met energie en werklust diende hij als speler van Feyenoord en RKC Waalwijk. Als trainer stond hij bekend als rustpunt, voorbeeld van sportiviteit, waarbij de wil om te winnen immer aanwezig was, maar zich ook berustend in de realiteit als die missie niet lukte. Als trainer vertolkte hij bij RBC, ADO Den Haag en Excelsior voornamelijk de rol van assistent.

Met collega-assistent Rob Meppelink (rechts) en Mark Wotte, de technische staf van ADO Den Haag vormend.

De geelgroene club was de enige, waar hij ook anderhalf seizoen fungeerde als hoofdtrainer.

Innerlijk bezat hij zonder meer een mentaliteit van topsporter met als motto 'plafond verhogen en grenzen verleggen'. Daarbij liet hij zich altijd leiden door stabiliteit, redelijkheid en prettig gevoel. Dat verklaart misschien het feit, dat André Hoekstra als profspeler slechts twee clubs diende en als trainer drie. Immer zocht en vond hij er zijn comfortzone en wenste deze ook zo lang mogelijk te continueren. Zo diende hij Excelsior liefst 22 jaar, vrijwel uitsluitend als assistent-trainer. Aanmerkelijk korter dan ADO Den Haag. Het verblijf in het Zuiderpark duurde in totaal drie seizoenen.

Via Mark Wotte belandde André Hoekstra in de zomer van 1996 bij ADO Den Haag. Hij kwam van RBC. In Roosendaal startte hij zijn trainersloopbaan als assistent van Wim Koevermans. André Hoekstra kende Wotte van de Academie voor Lichamelijke Opvoeding (HALO), waar beiden studeerden en hun gezamenlijke tijd als speler van Feyenoord (waar Mark via FC Den Haag en FC Vlaardingen terecht kwam). ‘ADO Den Haag was Marks eerste club als hoofdtrainer. Hij vroeg mij als assistent en dat wilde ik wel. Mark was trainer bij FC Lisse. Hij kende de toppers uit het zaterdagvoetbal en spelers als Dennis Iliohan, Pim Langeveld, Albert Vogelaar haalde hij naar het Zuiderpark.

Selectie van ADO Den Haag in het seizoen 1998-1999 met André Hoekstra als hoofdtrainer.

Hoofdtrainer

Dit met de al aanwezige routiniers en jonge talenten als John de Jong, Oscar Laguna Burgos en Marcel Karlas was heus een behoorlijk team te maken. En, er werden leuke resultaten behaald. Zoals het winnen van de Residentie Cup door te winnen van Barcelona, met 1-0 door die vrije trap van Maurice Steijn. Er werd een periodetitel gepakt. Het tweede seizoen won ADO Den Haag weer een periodetitel, met de doorbraak van Ali Boussaboun. Vervolgens wilde Mark naar FC Utrecht. Hij ging en John de Jong met hem mee. Toen kwam het bestuur met het verzoek de plek van Mark over te nemen. Ineens was ik dus hoofdtrainer, een heel nieuwe ervaring. En héél anders dan assistent. Een zéér leerzame ervaring, dat wel. Het hoofdtrainerschap kostte veel energie, je stond 24 uur van de dag aan. Je moest aan van alles en overal denken. Pas later ben ik gaan leren dingen los te laten. En dan, ik was een ander persoon dan Mark. Ook gedreven, maar wel op een andere manier.’

Excelsior

Het was wennen, zowel voor de plots als hoofdtrainer fungerende André Hoekstra als voor de spelers. Na het vertrek van Wotte werd in de acht competitiewedstrijden tussen eind november en eind februari niet gewonnen. Uiteindelijk kwam het goed, al werd in de nacompetitie geen enkele zege geboekt. Toch kreeg André Hoekstra de kans vanaf het begin in het daaropvolgende seizoen het hoofdtrainerschap te continueren. Na al eerder John de Jong vertrokken doelman Roy Beukenkamp (FC Groningen), Virgilio Teixeira (RKC Waalwijk) en Dirk Heesen (TOP Oss). Daartegenover stond de komst van Remco de Graaf (TONEGIDO), Guillermo van Berkum (Excelsior) en René Lievaart (Naaldwijk). Zeker qua routine een aderlating. Zoals gebruikelijk en passend binnen zijn karakter: André Hoekstra klaagde niet, maar ging gewoon aan de slag.

De resultaten waren wisselvallig. De enige echte uitschieter was het bekeroptreden in de Kuip tegen Feyenoord, dat na verlenging won met 2-1 van een dapper strijdend ADO Den Haag. De tiende plaats in de competitie, geen prijzen dus. ‘Hoe dan ook, toch merk je dan dat ADO Den Haag wordt gezien als een grote club. Hoge verwachtingen, maar niet de middelen hebben die ambities waar te kunnen maken. Ik ging de uitdaging niet uit de weg, omdat je op het moment dat Mark naar FC Utrecht ging de aangewezen persoon was om hem op te volgen. Maar toch merkte ik – zeker achteraf –, dat ik mij meer thuis voelde in de rol van assistent’.

Opmerkelijk overigens: aan het einde van seizoen 1997-1998 kreeg André Hoekstra een aanbieding van RKC Waalwijk. Toen hield ADO Den Haag hem aan zijn nog doorlopende contract. Daar deed André Hoekstra niet moeilijk over. Een jaar later kreeg hij te horen, dat de club niet met hem door wilde. Zo veranderlijk kan het zijn in het profvoetbal. Sneu voor André, die overigens daarom niet lang treurde. Hij kon naar Excelsior, als assistent, de rol die hem beter zou bevallen. En de club uit Rotterdam-Kralingen zou hij uiteindelijk 22 seizoenen dienen.

Wie zich niet verdiept in de achtergronden van André Hoekstra zal verrast zijn, dat hij in Baarn is geboren. In de Gooise contreien, waar je zou verwachten van een

'niet zeuren, maar poetsen-figuur' eerder in de nabijheid van de rauwe Rotterdamse haven het levenslicht zou aanschouwen. Hij licht toe: 'Mijn moeder kwam uit Baarn, mijn vader uit Amersfoort. Mijn moeder wilde mij per se in Baarn ter wereld brengen. Door het werk van mijn vader hebben wij als gezin zelfs even in Amsterdam gewoond, later in Tilburg en uiteindelijk vestigden wij ons in Capelle aan den IJssel. Daar ben ik begonnen met voetballen, bij CVV Zwervers. Ik had het geluk terecht te komen in een goede lichting van spelers. Kampioen bij de D-tjes en de C-tjes. Zo kwam ik in beeld bij de Rotterdamse voetbalbond. Ik werd geselecteerd voor Rotterdams jeugdselecties. Vervolgens kwam ik in beeld bij SVV. Die club wilde mij wel hebben. Nog voordat ik naar Schiedam zou gaan kwam Feyenoord. Ja, als zo'n club komt kies je daarvoor. Achttien jaar was ik toen. Op Varkenoord en in De Kuip ging het snel met mij.'

De selectie van Feyenoord in seizoen 1983-1984, het jaar van Cruijff in De Kuip. André Hoekstra zit vooraan, tweede van rechts.

De Kuip

In 1981 overgestapt naar Feyenoord, in het voorjaar van 1982 (6 april) debuteerde André Hoekstra in De Kuip tegen Roda JC (1-0) als dynamische, dienende middenvelder. In 1983-1984, het seizoen waarin Johan Cruijff het rood-wit van Feyenoord droeg, fungeerde André Hoekstra met Stanley Brard als de belangrijkste adjudant van de sterspeler. Toen kreeg André Hoekstra nadrukkelijk het kenmerk van 'De Koning van de Kluts'. Vrijkomende, afvallende ballen waren immer zijn prooi, waarmee hij zeer vaak doeltreffend omging. Cruijff zag de waarde van de nijvere arbeid die Hoekstra verrichtte en greep zijn bijna grenzeloze voetbalkennis en inzichten – met wijselijk goedvinden van hoofdtrainer Thijs Libregts – aan om eruit te halen wat tot de mogelijkheden behoorde. En dat was niet gering. Hetzelfde gold voor

Bij Oranje met v.l.n.r. Wim Kieft, René van der Gijp, Wout Holverda en bondscoach Kees Rijvers.

Brard, tot de komst van Cruijff een aardige, bescheiden snel opkomende linkerverdediger, die ineens een tactisch sterke pion op links in de voorhoede werd. En ook de nodige treffers meepikte. André Hoekstra kwam dan ook al heel snel tot de opmerkelijke conclusie, zeker nadat hij met Cruijff speelde: 'Als jonge speler heb ik meer geleerd van medespelers dan van trainers'.
Daarmee wilde hij zeker niet de trainers, onder wie hij speelde, tekort doen. 'Ik had natuurlijk respect voor hen, maar mijn eerlijkheid gebiedt te zeggen, dat ik het zo heb ervaren'. De double, die Feyenoord in het jaar (1983-1984) van Cruijff pakte resulteerde voor André Hoekstra ook in een uitverkiezing voor Oranje. Op 14 maart 1984 speelde hij in De Meer in Amsterdam zijn enige interland. Nederland won van Denemarken met 6-0 en André Hoekstra smaakte het genoegen één van de treffers te produceren. Hij denkt er met genoegen aan terug. "Waar het thuis ligt, weet ik niet precies, maar het shirt heb ik nog.'

Spelen voor Feyenoord, hij deed dat van 1981 tot en met 1988, ervoer André Hoekstra als iets geweldigs. 'Zeker, in De Kuip en dan vooral bij Europese bekerwedstrijden. Dan heeft De Kuip echt iets magisch. Ik mag dan wel als nuchter bekend staan, op die momenten kreeg mijn gevoel toch iets extra's. Ja, dan vraag jij je natuurlijk af, wat ik dan daarna moest bij RKC. Dat zag ik toch wel anders. Je wilt blijven voetballen en al kom je dan terecht bij een club met een stadion, dat toen meer weg had van een fietsenstalling, ik speelde er wel met goede voetballers, die een grote naam hadden. Van mij werd ook wel het een en ander verwacht, omdat ik tot de ervaren spelers behoorde. Ik had er geen moeite mee om het

voortouw te nemen, een inspirerende rol te vervullen. Ook al waren daar de verwachtingen daar minder hooggespannen, ik heb er een leuke en ook aardig succesvolle tijd gehad.' Spelers van naam, over wie André Hoekstra het over zijn verblijf in Brabant had zijn bijvoorbeeld Hans Vonk, Stanley Brard, Cees Schapendonk, Ad van de Wiel, Marcel Brands, Marco Boogers, Rob Maas, Harry Decheiver, Jürgen Streppel, Alfred Schreuder, Marcel Valk (ex-FC Den Haag) en Giovanni van Bronckhorst.
Als 32-jarige stopte André Hoekstra zijn loopbaan als actief voetballer en stapte direct over op het trainerschap, als assistent van Wim Koevermans bij RBC in Roosendaal. Twee jaar later verkaste hij naar ADO Den Haag en in 1999 naar Excelsior, waar hij vrijwel uitsluitend assistent-trainer was. 'Geleidelijk aan ontstond een situatie, dat ik als routinier assistent werd van jonge trainers. Iets, wat mij erg goed beviel. Vandaar misschien ook, dat ik het in die rol zo lang heb volgehouden'. Na zijn afscheid in Kralingen volgden nog topamateurclubs als Kozakken Boys (Werkendam) en SteDoCo (Hoornaar). 'Wat ik daar had te zoeken? Rick Adjei assisteren. Een jonge trainer, met wie ik uitstekend overweg kon.'

Status

'Niet passend bij mijn status? Ach, wat is status? Als je maar naar je zin hebt. Dat is het belangrijkste. Ik genoot al onderweg naar Hoornaar en terug naar huis, rustig rijdend in de auto langs weilanden, heerlijk relaxend. Op die momenten had ik ook naar mijn zin. Wat wil je dan nog meer? En nu helemaal geen voetbal meer? Klopt, ik ben nu klusser en dat vind ik zo leuk, dat ik helemaal geen heimwee meer heb naar het voetbal, ook al kom ik af en toe wel in de Kuip.'

- Maar licht eens toe, van de Koning van de Kluts naar Klusjesman?

'Ik heb in Papendrecht, waar ik nog steeds woon, een buurman. Die was altijd aan het klussen. Op een bepaald gingen we elkaar helpen. En dat ging weer zo ver, dat mijn buurman vroeg: 'Kunnen wij niet een zaakje beginnen? Er kwam nog iemand bij en zo ontstond K & K Projects. In feite zijn wij drie ZZP'ers, die allerlei klussen klaren. Wij hebben het hartstikke druk, agenda's zitten vol, kunnen niet eens alle aanvragen aannemen. Of anders, op langere termijn. Ja, en ook hiermee heb ik naar mijn zin. Dat is echt het allerbelangrijkste. En dat het mijn familie goed gaat. En dat is ook het geval, met mijn vrouw, mijn kinderen.'
Hij lacht om het ongeloof, dat een voetbalprof zoals hij was, nu tot waar genoegen klusjesman is. 'Nogmaals, plezier in het leven is het belangrijkste. Status zegt mij eigenlijk helemaal niets. Okay, als voetballer – en dat is de laatste jaren nog veel nadrukkelijker het geval – zien fans je als het ware als een popidool. Ik geef toe, ondanks dat status mij eigenlijk niets doet, gaf ik fans mijn handtekening en ging ik met hen op de foto. Weet, dat heel veel supporters als het ware hun club eten en drinken, slapen en dromen over de club, staan ermee op en gaan ermee naar bed. Dat moet je respecteren, waarderen zelfs. Je kunt dan geen handtekening weigeren.'

Klussen

Aan het einde van het interview volgt weer die stevige handdruk van die oersterke, knoestige eik, die weer aan de slag moet voor de installatie van de overkapping in de tuin en de daarna nog wachtende klussen. Die kracht haalt een bijna onwaarachtige herinnering naar boven. Tijdens het Internationaal Jeugdtoernooi van ADO Den Haag fungeerde André Hoekstra als trainer. Op een zeker ogenblik stond een jongen bij een snackcar te wachten op zijn bestelling. Plotseling werd hij zonder enige aanleiding door twee 'capuchonnetjes' zwaar mishandeld. André Hoekstra zag het van afstand gebeuren, ging erop af. Toen bleek pas echt hoe sterk hij was. Hij greep de twee vast alsof zij vlieggewichten waren en gaf hiermee omstanders de gelegenheid het gewonde slachtoffer naar veilige oorden te slepen.
En de twee onverlaten zette André Hoekstra ogenschijnlijk moeiteloos buiten de poorten van De Aftrap.
Iedereen, die ervan getuige was, sprak van een heldendaad, waarvan André zelf helemaal niets van wilde weten. 'Ach ja, ik vond dat ik moest helpen, want er lag toch iemand bijna dood te gaan.' Hij weet zich het voorval nog goed te herinneren. Om weer bescheiden glimlachend af te sluiten met: 'Wat is status?'

Frans Leermakers

LOOPBAAN IN FEITEN EN CIJFERS

Geboren: 5 april 1962 in Baarn
In jeugd gespeeld voor: CVV Zwervers (Capelle aan den IJssel)
Feyenoord

Hier blokkeert André Hoekstra namens RKC Waalwijk in het Zuiderpark Bas Steffens van FC Den Haag de doortocht.

Als prof:
1981-1988 Feyenoord (181 competitiewedstrijden, 65 doelpunten)
1988-1994 RKC Waalwijk (137 competitiewedstrijden, 40 doelpunten)

Interland:
14 maart 1984: Nederland-Denemarken 6-0 (1 doelpunt)

Prijzen:
1983-1984 Nederlands kampioenschap (met Feyenoord)
1983-1984 KNVB-beker (met Feyenoord)

Als trainer:
1994-1996 RBC Roosendaal (assistent van Wim Koevermans)
1996-1998 ADO Den Haag (assistent van Mark Wotte)
1998-1999 ADO Den Haag (als hoofdtrainer)

1999-2021 Excelsior (voornamelijk assistent van Adri Koster, Henk van Stee, John Metgod, Mario Been, Ton Lokhoff, John Lammers, Leon Vlemmings, Marinus Dijkhuizen, Fons Groenendijk, Mitchell van der Gaag, Ricardo Moniz en Adri Poldervaart).
2010-2012 Beloftenteam Feyenoord/Excelsior (assistent van Giovanni van Bronckhorst)

2021-2022 Kozakken Boys (assistent van Rick Adjei)
2022-2023 SteDoCo (assistent van Rick Adjei)

Prijzen in trainerscarrière:
1995-1996: periodetitel (met ADO Den Haag onder Mark Wotte)
1996-1997: periodetitel (met ADO Den Haag onder Mark Wotte)
2001-2002: promotie naar Eredivisie (met Excelsior onder Adri Koster)
2005-2006: kampioen 1e Divisie/promotie naar Eredivisie (met Excelsior onder Mario Been)
2011-2012: kwalificatie Eredivisie Beloftenteams (met Feyenoord/Excelsior onder Giovanni van Bronckhorst)
2013-2014: promotie naar Eredivisie via nacompetitie (met Excelsior onder Marinus Dijkhuizen)
2021-2022: promotie naar Eredivisie via nacompetitie (met Excelsior onder Marinus Dijkhuizen)

MEDEDELINGEN

LUKA REISCHL

Luka Reischl is ook komend seizoen actief voor ADO Den Haag. De club lichtte de optie tot koop van de van Red Bull Salzburg gehuurde Oostenrijker. Red Bull Salzburg leende hem eerder uit aan Liefering, waarvoor hij uitkwam voordat hij naar Den Haag kwam. Reischl toonde zich in de wedstrijden, die hij na de winterstop voor ADO Den Haag uitkwam, een pure aanwinst, mede door het maken van doelpunten van doorslaggevende betekenis. De jonge middenvelder, die achter de voorhoede jagend op afvallende ballen tot succesvolle specialiteit ontwikkelde, brak echter zijn sleutelbeen. Of hij dit seizoen nog inzetbaar is, moet worden afgewacht. In ieder geval, herstel voorspoedig en volledig. En proficiat met de verlenging van het verblijf bij onze club, Luka!

CALEB KRAMER

Caleb Kramer, doelman van ADO Den Haag onder 19 en onder 21, ontving onlangs een uitnodiging voor een trainingsstage van de nationale selectie van Kenia onder 23. Een eervolle invitatie voor de talentvolle doelman, die sinds zijn dertiende jaar bij de opleiding van ADO Den Haag zit. Gefeliciteerd Caleb!

ERVIN LEE

Na twee seizoenen gaat Ervin Lee ADO Den Haag verlaten. De trainer begon bij ADO Den Haag onder 15, maar werd al snel doorgeschoven naar Onder 17, toen Levi Schwiebe assistent werd van Darije Kalezic bij het eerste elftal. Onder 17 werd kampioen en promoveerde onder de leiding van Lee. Toen Giovanni Franken vertrok bij Onder 21 nam Lee dit team onder zijn hoede. Daarmee bewerkstelligde hij promotie en terugkeer naar Divisie 1A, het hoogste niveau. Ook leverde hij zijn bijdrage aan de brede doorstroming van spelers naar de selectie van het eerste elftal. Op zich een goede en gewenste ontwikkeling, al ging dit wel ten koste van de resultaten van Onder 21, dat nu moet vrezen voor degradatie. Jammer, dat je weggaat, Ervin. Veel succes met het vervolg van je loopbaan!

EL JOCHEMS

El Jochems, de vrouw van oud-speler Joop Jochems, was zo ongelukkig bij een val haar heup te breken. Joop meldde, dat het inmiddels de goede kant op gaat met zijn wederhelft. Dat het verdere herstel goed en in voorspoed mag verlopen!

TON DROOGER

Ons Lid van Verdienste Ton Drooger verbleef enige tijd in het ziekenhuis. Hij is weer opgeknapt en is in een aangepast huis gaan wonen. Blijk van medeleven via een mailtje of telefoontje zal hem ongetwijfeld goed doen. Houd je taai, Ton!

LORENZO MAASLAND

Pech op pech achtervolgde de dit seizoen voor ADO Den Haag 1 debuterende Lorenzo Maasland. Eerst liep hij een slepend van aard zijnde blessure op in de thuiswedstrijd tegen Jong Ajax. Eenmaal hersteld en zijn rentree vierend in een competitiewedstrijd van Onder 21 liep hij een beenblessure op, die hem voor de rest van het lopende seizoen uitschakelde. Inmiddels is hij wel weer in het B!ngoal Stadion gesignaleerd als toeschouwer, zij het (nog) op krukken. Spoedig herstel toegewenst om volgend seizoen er weer vol tegenaan te kunnen gaan, Lorenzo!

JAN LOBEL

Erelid Jan Lobel verbleef kortstondig in het ziekenhuis vanwege een maagbloeding. Hem kenende was hij weer snel op de been en pakte zijn taak van gastheer en begeleider van de arbitrale teams bij thuiswedstrijden van het eerste elftal weer op! Still going strong, Jan!

DENNIS VAN DEN ING

Technisch coördinator van onze opleiding Dennis van den Ing wordt assistent-trainer bij FC Twente Vrouwen. Daar gaat hij samenwerken met hoofdtrainer Corina Dekker, die de huidige trainer Joran Pot komende zomer in Enschede opvolgt. Van den Ing werkte al eerder samen met Corina Dekker bij de voetbalvrouwen van vv Alkmaar. Sinds 2020 vervulde Van den Ing zijn functie bij ADO Den Haag. Eerst nog in combinatie met het hoofdtrainerschap bij Floreant in Boskoop. Sinds begin 2024 richtte hij zich volledig op zijn werk op De Aftrap. Een kwart eeuw is hij bovendien docent bij de trainerscursussen van de KNVB. In zijn loopbaan was Van den Ing ook als trainer actief bij NSV'46, Zevenhoven, DESTO en bij de jeugdafdeling van Noordwijk. Dank uiteraard voor alles wat je voor ADO Den Haag hebt gedaan. Veel succes bij de Vrouwen van FC Twente!

VANESSA SUSANNA

Vanessa Susanna is terug bij ADO Den Haag. Afgelopen zomer nam zij afscheid van de club en sloot direct aan bij de selectie van trainer Marten Glotzbach. Afgelopen periode revalideerde zij van een slepende blessure. Susanna kwam al twee seizoen uit voor ADO Den Haag. Daarvoor was de inmiddels 27-jarige speelster actief voor PSV, Anderlecht, Lodnon City Lionesses en Hellas Verona.

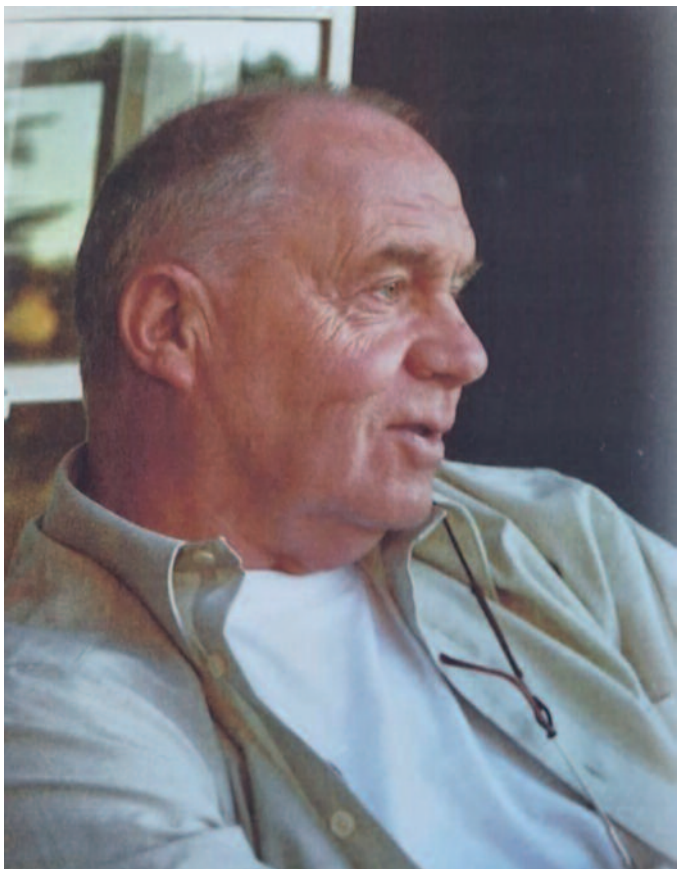
OVERLEDEN

Weer is een aantal oudgedienden ons ontvallen. Op 27 maart overleed oud-speler en -bestuurder Roel Timmer op 88-jarige leeftijd. Met zijn heengaan zijn alle spelers, die deel uitmaakten van het ADO, dat in 1956-1957 kampioen werd van de Eerste divisie A en voor het eerst promoveerde naar de Eredivisie, niet meer onder ons. Op 11 april overleed op de leeftijd van 81 jaar oud-voorzitter Chris Nyqvist. In de vorige ADO Den Haag Post werd al melding gemaakt van het heengaan van zijn voorganger Henk Werkhoven. Elders in deze uitgave wordt nader ingegaan op hun overlijden.

Ons medeleven gaat uit naar hun nabestaanden.

HERINNERING AAN... HENK WERKHOVEN

EEN MAN, DIE WIST WAT HIJ WILDE

HENK WERKHOVEN OVERLEED OP 17 MAART JL. OP 89-JARIGE LEEFTIJD. HIJ DIENDE **FC DEN HAAG** ALS **VOORZITTER** VAN 1989 TOT EN MET 1992. HIJ STIERF NA EEN PERIODE VAN AFNEMENDE GEZONDHEID IN EEN VERZORGINGSHUIS IN DEN BOSCH.

Voormalig doelman Woody Louwerens van ADO, Holland Sport en FC Den Haag maakte deel uit van het bestuur van de voetbalclub, toen Henk Werkhoven voorzitter was. Hij herinnert Werkhoven, die in zijn leven straaljagerpiloot was en in Den Haag zich ontwikkelde als expert op het gebied van volkshuisvesting, als een man die wist wat hij wilde. 'Hij stond voor duidelijkheid en toonde vooral geen vrees soms tegen de stroom in te roeien. ' Werkhoven toonde zich bijvoorbeeld een fel tegenstander van de pasjesregeling voor supporters, die de KNVB wilde invoeren. Werkhoven voorzag, dat een dergelijke regeling niet uitvoerbaar was en alleen maar kon uitmonden in een chaos. Ook de regeling, dat supporters van bezoekende clubs pas op de dag van de wedstrijd hun kaarten konden kopen was hem een doorn in het oog. Om chaos te voorkomen toog Werkhoven hoogstpersoonlijk naar Amsterdam om één minuut na middagnacht de kaarten bij Ajax op te halen en deze vervolgens te laten verspreiden onder de Haagse aanhang.

De commerciële organisatie van FC Den Haag was tijdens het voorzitterschap van Werkhoven volledig in handen van Alrecon, het reclame- en marketingbedrijf van de Nederlandse Spoorwegen. Hierdoor kon het bestuur zich volledig richten op voetbalzaken.
Co Adriaanse was destijds trainer van de club en ontwikkelde het zogenaamde Kerstboomsysteem met spelers die hij voorhanden had. Voor ontbrekende schakels mocht hij spelers aantrekken. Met het systeem heroverde FC Den Haag het Eredivisieschap. Ook in de hoogste afdeling had de ploeg aanvankelijk succes met het systeem. Later was het gunstige effect uitgewerkt, Co Adriaanse vertrok voortijdig en FC Den Haag degradeerde weer naar de Eerste divisie. Alrecon zag het na degradatie niet meer zitten in FC Den Haag en wilde – ondanks het doorlopende contract – af van de verplichtingen. Er kwam een afkoopregeling, waarmee FC Den Haag nog enige tijd vooruit kon. Werkhoven droeg het voorzitterschap in 1992 over aan oud-wethouder Chris Nyqvist.

Jarenlang vormde Werkhoven met oud-bestuursleden als Woody Louwerens en penningsmeester Jan Toet, alsmede voormalig ADO-lid en gemeenteraadslid Paul Kapel een adviesgroep voor bedrijven, genaamd La Fontaine. Met het vorderen van de jaren werd de groep enkele jaren opgeheven. Louwerens: 'Wij kwamen ook na die tijd af en toe bij elkaar. Tot voor kort, daarna sloeg de ouderdom bij Henk toe. Dat zorgde ervoor, dat hij naar Den Bosch verhuisde, waar zijn dochter woont.'

ADO Den Haag dankt Henk Werkhoven voor al zijn inzet en betekenis voor de club.

HERINNERING AAN... CHRIS NYQVIST

ACTIEF, ONDERNEMEND, MAAR NIET ALTIJD GEWAARDEERD

OUD-VOORZITTER CHRIS NYQVIST IS OVERLEDEN. HIJ STIERF OP 11 APRIL PLOTSELING OP **81-JARIGE LEEFTIJD.** NYQVIST DIENDE FC DEN HAAG ALS **PRESES** VAN 1992 TOT EN MET 1994. HIJ WAS OPVOLGER VAN HENK WERKHOVEN, DIE OP 27 MAART OVERLEED.

Chris Nyqvist leidde FC Den Haag in een zeer roerige periode. Toen zijn voorganger Werkhoven het voorzitterschap wilde neerleggen polste directeur Bravenboer van Alrecon, het reclamebedrijf van de NS dat de commerciële kant van FC Den Haag runde, Nyqvist voor de vrijkomende functie. VVD'er Nyqvist bezocht regelmatig wedstrijden van FC Den Haag in het Zuiderpark, mede door het feit, dat hij wethouder openbare werken en verkeer in Den Haag was. Bovendien was hij president-directeur van Verenigd Streekvervoer Nederland.

Nyqvist leidde bij FC Den Haag een bestuur, dat bestond uit Jerry van Hees en Cees Oostrom (beiden afkomstig van Alrecon), Woody Louwerens (als enige overgebleven van het oude bestuur) en Ton Smit (voorzitter van de businessclub van FC Den Haag). De laatste stapte al gauw uit het bestuur, omdat hij het niet kon vinden in de stijl van leiding geven van Nyqvist.
Velen bij en rond FC Den Haag hadden moeite met Nyqvists bestuursstijl. Hij ging er veelal vanuit, dat een voetbalclub strikt en zakelijk geleid moest worden als een bedrijf. Van de procedures waarvan hij uitging verwachtte hij ook de gewenste resultaten. Doordat hij vele zaken rationeel benaderde ondervond hij op het emotionele vlak veel onbegrip. Het ging bij FC Den Haag sportief, financieel en organisatorisch in die tijd niet naar wens.

Om het imago te verbeteren voerde FC Den Haag ten tijde van zijn voorzitterschap de werktitel ADO Den Haag. Hij ondernam pogingen een pasjessysteem voor supporters in te voeren om een betere controle te verkrijgen. Om de club van een beter financieel draagvlak te voorzien trachtte hij grote, in Den Haag gevestigde bedrijven te interesseren te investeren. Ondernemend en actief was Nyqvist zonder meer. Zijn initiatieven waren niet altijd succesvol of slaagden ten dele.

Na de degradatie van FC Den Haag uit de Eredivisie in 1992 wilde Alrecon niet meer verder. Wel lukte het mede Nyqvist een regeling te realiseren, dat het dochterbedrijf van Alrecon, ARC Sports & Events, de club drie jaar financieel zou ondersteunen en dat daarmee Den Haag voorlopig was verzekerd van profvoetbal. Door de grote afstand, die inmiddels was ontstaan bij vele stakeholders voelde Nyqvist zich uiteindelijk genoodzaakt het voorzitterschap neer te leggen. In het voorjaar van 1994 volgde John van Ringelenstein hem op.

ADO Den Haag dankt Chris Nyqvist voor zijn inzet gedurende een zeer zware, gecompliceerde periode van de club.

HERINNERING AAN... ROEL TIMMER

NAAM VOOR EEUWIG VERBONDEN AAN ADO'S EERSTE BEKERFINALE

OP DE LEEFTIJD VAN 88 JAAR OVERLEED 27 MAART **OUD-SPELER VAN ADO** EN SHS ROEL TIMMER. IN DE PERIODE VAN 1956 TOT 1961 SPEELDE HIJ 59 WEDSTRIJDEN VOOR ADO EN **SCOORDE** DAARIN **24 KEER.** VAN 1961 TOT 1965 KWAM HIJ UIT VOOR SHS. VOOR DEZE CLUB WAS HIJ IN 52 DUELS ACTIEF EN MAAKTE DAARIN 9 TREFFERS. IN 1983 BEKLEEDDE ROEL TIMMER KORTE TIJD EEN **BESTUURSFUNCTIE BIJ FC DEN HAAG** EN TRAINDE TEGELIJK SELECTIESPELERS VAN 16 TOT EN 18 JAAR VAN DE CLUB.

Voor 'eeuwig' is de naam van Roel Timmer verbonden aan de historie van de finale om de KNVB-beker. Roel Timmer miste op 17 juni 1959 in ADO's eerste eindstrijd om de 'dennenappel' in het Zuiderpark tegen VVV een strafschop. Opmerkelijk was, dat niet de Venlose doelman Frans Swinkels het leer keerde, maar speler Herman Teeuwen. Het bleek het keerpunt van het duel, dat de Noord-Limburgers wonnen met 4-1. De stand was 2-1 voor VVV, toen ADO de strafschop kreeg. Gewoonlijk nam Carol Schuurman de elfmetertrappen voor de Zuiderparkers. Hij voelde zich niet goed in zijn vel zitten. Hetzelfde gold voor Mick Clavan. Toen zei 'broekie' Roel Timmer: ,,Leg die bal maar neer, ik neem die 'pinantie' wel.' Hij voelde zich goed, had al gescoord. Herman Teeuwen, de man van VVV's gelijkmaker, eiste ineens de keeperstrui op. De geblesseerd geraakte doelman Frans Swinkels had een nog al langdurige opknapbeurt nodig en verdween uiteindelijk naar de kleedkamer. Teeuwen trok het hem veel te kleine truitje van Swinkels aan. Maar met dat 'naveltruitje' keerde hij Timmers elfmetertrap en werd de held van de finale.

De strafschop, die Roel Timmer in de bekerfinale van 1959 tegen VVV nam, en werd gestopt door speler Herman Teeuwen in een veel te klein keeperstruitje.

In de zomer van 1956 stapte Roel Timmer over van Wassenaar naar ADO om er semiprof te worden. Hij viel met de neus in de boter, want als nieuweling had hij met 21 competitiewedstrijden en vijf doelpunten een tastbaar aandeel in het kampioenschap van de Eerste divisie A en promotie naar de Eredivisie. Roel Timmer maakte op 23 september 1956 zijn competitiedebuut voor toenma-

lige eerstedivisionist ADO in de thuiswedstrijd tegen DWS (3-0). Zijn eerste competitiedoelpunt voor de roodgroenen maakte hij op 28 oktober 1956 in de met 6-1 gewonnen thuiswedstrijd tegen HVC. Timmer opende de score. Op 22 december 1957 smaakte hij thuis tegen Ajax het genoegen zijn eerste twee doelpunten te produceren op het hoogste niveau door Eddie Pieters Graafland te passeren. ADO won met 3-1. Toch vond de zelfkritische Timmer, dat het voor hem bij ADO steeds 'net niet' was. Hij had nooit echt een basisplaats, speelde vaak in het tweede waarvoor hij veel scoorde. Zijn probleem was, dat hij in Wassenaar woonde, in Den Haag werkte en vóór de training naar Wassenaar moest om zijn spullen te halen. Dan vlug naar het Hollands Spoor en vandaar op de fiets de Hoefkade af naar het Zuiderpark. Trainen, daarna weer naar huis in Wassenaar om te studeren. Hij was soms kapot. Op zondag dacht hij wel eens: was het maar kwart voor vier. Hij had soms geen fut voor een goed doelpunt…

Trainer Ludwig Veg van stadgenoot SHS toonde in de zomer van 1961 interesse. Voor 25.000 gulden verhuisde Roel Timmer naar Houtrust. Op 20 augustus 1961 maakte hij zijn debuut voor SHS in Amersfoort tegen HVC, dat met 1-3 werd geklopt. Een van de treffers kwam op naam van Roel. Hij vond dat het wat hem betreft bij SHS juist wel was en er zijn beste periode kende. Hij maakte deel uit van een spelersgroep met prachtige spelers als Wim Anderiesen (jr.), Joop Schop, Jan Fransz en de keepers Jan Kutterink en Hans Pothof. En kleurrijke bestuursleden! Onder Vegs opvolger Denis Neville raakte Roel Timmer aanvankelijk zijn plaats in de basis kwijt, maar hij vocht zich terug. In de zomer van 1965 werd hij weer amateur en ging spelen voor Blauw Zwart, waar hij ook jeugd zou trainen en er later ook hoofd opleidingen werd.

Voor Roel Timmer stond de maatschappelijke loopbaan altijd voorop. Bij de Arabian American Oil Company (Aramco) werkte hij zich op naar hoge functies (onder meer hoofd inkoop) en reisde over de gehele wereld. Zijn passie voor het geven van trainingen bracht hem ook over overzee. Zo gaf hij clinics in Ierland, Noord-Ierland, Schotland en Amerika. In Washington ontmoette hij Wiel Coerver en raakte geheel in de ban van diens trainingsmethoden. Die sloten perfect aan bij de methodische wijze van trainen die Roel Timmer had geleerd van de in Duitsland geboren oud-bondscoach Georg Kessler.

Inmiddels een legendarische foto van het kampioensteam van ADO, dat in seizoen 1956-1957 voor het eerst promoveerde naar de Eredivisie. Roel Timmer zit vooraan, tweede van links. Met het heengaan van Roel Timmer is niemand op deze foto meer onder ons.

Als trainer werkte hij het fijnst vele jaren bij de jeugd van Quick. Daar sloeg zijn interpretatie van de Coervermethode met 'zijn Duitse sausje' aan. Hij werkte er samen met onder andere een al even gepassioneerd zijnde Boudewijn de Geer, die 27 april 2024 overleed. Toch ervoer Timmer een implementatieprobleem en is zich uiteindelijk gaan toeleggen op de opleiding van jeugdtrainers. Hij gaf demonstraties voor onder meer Netwerk Jeugdvoetbal Haaglanden van ADO Den Haag en broedde op plannen om zijn trainingsmethoden doelmatiger aan te bieden, bijvoorbeeld via internet. Tot een aantal jaren geleden bezocht hij graag de PensionADO-dagen. Voetbal was zijn passie, zat in zijn hart en hij praatte daar graag met anderen over. Door zijn ziekte nam zijn geheugen en zijn spraakvermogen steeds verder af en was hij niet meer in staat om naar de bijeenkomsten te komen.

Wij zijn Roel dankbaar voor alles wat hij voor ADO, SHS en FC Den Haag heeft gedaan.

TERUG- EN VOORUITBLIK MET RUSLAN AWAYS

'TOPTALENTEN MOETEN ZICH MET ANDERE TOPTALENTEN ONTWIKKELEN'

ONDER HET MOTTO 'GOED GENOEG IS OUD GENOEG' MAAKTE SIR MATT BUSBY OOIT MET MEERDERE GENERATIES ZELF OPGELEIDE TALENTEN VAN MANCHESTER UNITED EEN VOETBALGROOTMACHT. RUSLAN AWAYS GELOOFT IN HETZELFDE PRINCIPE EN ZIET NEGEN VAN ZIJN MEIDEN ONDER 16 DIRECT OVERSTAPPEN NAAR DE BELOFTEN. KOMT ER EEN NIEUWE LICHTING ACHTERNICHTJES VAN AAD MANSVELD AAN?

Op de vraag hoe tevreden hij is over de progressie van de meiden onder 16 in zijn eerste seizoen bij ADO Den Haag, reageert Ruslan Aways (met een verleden bij Graaf Willem II VAC en de KNVB) aanvankelijk wat gereserveerd. 'Als trainer-coach ben je eigenlijk nooit tevreden, want je wil altijd verbetering zien. De doelstelling dit seizoen om een bepaalde speelwijze aan te leren, is als team behaald. Dan kijk ik naar de uitvoering van taken en afspraken en ook hoe de speelsters dat autonoom en met elkaar doen, zonder ingrijpen van de coach.' Het beeld van de individuele vooruitgang van speelsters kenschetst hij als divers. 'Sommige meiden, die wij op grond van hun hoge parameters zagen als toptalenten, zijn afgevallen. Dat je zo binnenkomt, zegt niet altijd dat je ook het leervermogen hebt om door te groeien. Anderen met lagere parameters hebben zulke grote stappen gemaakt, met name in het lezen van het spel en in de uitvoering, dat zij wel doorgaan.'

Het eindresultaat was uiteindelijk minder dan waarop hij had gehoopt. Waaraan dat ligt? 'Ik vermoed dat het gevraagde niveau zo hoog is, dat speelsters in alle aspecten maximaal moeten presteren. En ik heb ook gemerkt dat faalangst een rol speelt. Als je als voetballer kiest voor de veiligste oplossing, kun je je niet doorontwikkelen. Een veilig leerklimaat is daarom erg belangrijk, maar durven voetballen onder druk en dan de juiste keuzes maken, hoort ook bij topsport. Een nieuw meisje, dat zonet bij ons mee trainde, moest het onder druk van mij en van het team ook in twee keer laten zien. En zij presteerde hartstikke goed.'

Voorzichtiger tegen jongens

Net als in vorige seizoenen speelden de meiden onder 16 in competitieverband tegen jongens onder 15 en daarnaast tegen de leeftijdgenoten van andere profclubs. 'In de wedstrijden tegen jongens lag het zwaartepunt bij goed verdedigen. In die wedstrijden was onze speelwijze wat anders, speelden wij voorzichtiger om de jongens niet de gelegenheid te geven achter onze laatste linie te komen. In die wedstrijden spelen wij vooral om te leren tegen jongens die sneller, fysiek sterker en harder zijn.' De wedstrijden tegen meiden van andere profclubs zijn een ander verhaal. 'Daarin verdedigen wij op de helft van de tegenstander, spelen wij overal één op één en gaat het vooral om doelpunten maken. Tegen jongens kom je

Het beloftenteam van ADO Den Haag Meiden van het lopende seizoen, met vooraan in het midden Ruslan Aways..

daar maar weinig aan toe.' Zo krijgen de meiden spelenderwijs ook twee verschillende speelwijzen onder de knie. 'Ik heb die opzet geërfd, maar vind het ook een goede mix. Ik had alleen wel wat vaker tegen andere meiden willen oefenen.'

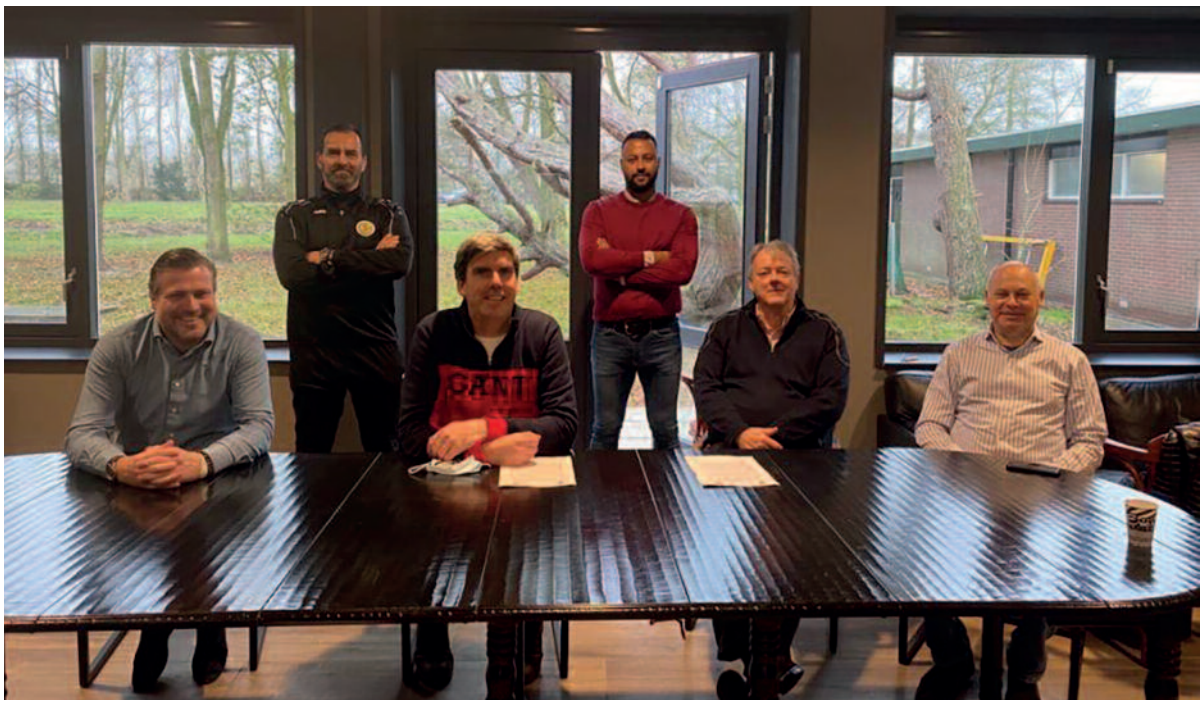
Geen tussenstap

Niet minder dan negen speelsters uit de meiden onder 16 stromen in de zomer rechtstreeks door naar het beloftenteam. Een tussenstap via het in de vrouwencompetitie uitkomende tweede opleidingsteam is niet meer mogelijk, omdat dat team wordt geschrapt. Ruslan vindt dat geen nadeel. 'Ik geloof in het principe dat toptalenten zich met andere toptalenten moeten ontwikkelen. Als je goed genoeg bent, ben je ook oud genoeg', kan hij zich vinden in het motto van Manchester Uniteds Matt Busby. 'Als speelsters bij ons instromen in de onder 16, moeten ze daar een speelwijze leren waarmee je het niveau van een profclub aankan. Meiden die de potentie hebben om door te stromen naar het eerste elftal, hebben een tussenstap niet nodig. Zij moeten zo snel mogelijk naar de top, omdat zij zich aan die top kunnen optrekken.'

Het beloftenteam telt volgend seizoen 22 speelsters (van wie er zes afkomstig zijn uit onder 17 van dit seizoen). Daardoor zal niet iedereen voldoende minuten in de competitie kunnen maken. 'Die minuten zijn wel nodig om je te kunnen ontwikkelen', weet Ruslan. 'Daarover zal je dus goede afspraken moeten maken.' Het onder 16-team gaat volgend seizoen door als meiden onder 17, maar blijft spelen tegen jongens onder 15 en de leeftijdgenoten van andere profclubs. Een aantal meiden blijft van het team deel uitmaken. Verder bestaat de 18 speelsters tellende selectie voor het merendeel uit meiden die nu allemaal de stap maken uit de futures, de kweekvijver van de jeugdopleiding. Sommige nieuwkomers trainen en spelen al drie jaar bij de futures, anderen een jaar of een half jaar.

Kosten en baten

Het schrappen van één van de drie eigen opleidingsteams vindt Ruslan opwegen tegen de baten. 'Het in stand houden van een opleidingslaag tussen beloften en onder 16 vind ik de financiën en energie die daarin gaan zitten niet waard, als je daar uiteindelijk niet meer dan

Ruslan Aways (in rode trui), toen nog als technisch manager van Graaf Willem II VAC, dat een samenwerkingsovereenkomst had gesloten met het oude bestuur van ADO Den Haag Vrouwen.

twee speelsters voor het eerste elftal aan overhoudt.' Hij ziet het geld liever besteed aan andere investeringen om de opleiding te verbeteren. 'Zo is er nu ruimte om een linietrainer en een performancetrainer binnen te halen en gaan wij ook vier keer per week trainen. Zo kun je de ontwikkeling van speelsters beter managen en ben je echt aan het opleiden voor vrouwen 1.'

In wat ooit begon als beloftencompetitie, moeten de Haagse beloften het volgend seizoen wel opnemen tegen de senioren van minstens vier kandidaat-Eredivisionisten (NAC, De Graafschap, FC Groningen en Sparta). Ruslan ziet dat niet als een handicap. 'In het vrouwenvoetbal wordt er onterecht vanuit gegaan dat vrouwen verder zijn dan jonkies. Yohannes van Ajax laat zien dat dat helemaal niet uitmaakt, als je maar vaardig bent, slim speelt, op het juiste moment uit de duels blijft.' Uit zijn onder 16 werd de schotvaardige spits Anne Vrolijk in de tweede helft van het seizoen al overgeheveld naar de beloften. 'En als je haar in zou laten vallen bij het eerste met de juiste spelers achter zich, vraag ik mij af of zij daar ook niet tot scoren zou kunnen komen.'

Spelrijp en samengaan

Om de stap naar de Eredivisie te kunnen maken, vindt Ruslan niet fysieke rijpheid, maar spelrijpheid cruciaal. Ik geloof niet in fysiek, maar wel in het vermogen om het spel te lezen en de juiste keuzes te maken. Zo leer ik mijn spelers spelen. Spelers moeten er zijn als het moet.' Met de opleidingsteams en de futures hoopt Ruslan voor volgend seizoen op een samengaan van de hele vrouwentak op de trainingslocatie van de vrouwen in Rijswijk. 'Het zou mooi zijn om daar als één organisatie verder te gaan.' In het laatste jaarverslag van ADO Den Haag wordt als één van de doelen het verder integreren van de opleiding van jongens en meiden genoemd. Heeft Ruslan daar wat van gemerkt? 'Ik denk dat we wel dichter bij elkaar zijn gekomen. Vanuit De Aftrap zijn wij geholpen met het gebruik van hun spelersvolgsysteem en hun busjes en Albert van der Dussen heeft ons ook geadviseerd over stappen in onze organisatie. Natuurlijk is het lastig integreren als je niet één locatie deelt, maar er zijn ook zaken die moeilijk te integreren zijn. Zo hebben wij allebei onze eigen netwerken. Als het gaat om de manier van spelen, zitten wij echter al wel dicht bij elkaar. Zo vind ik de manier waarop de mannen en de meiden onder 16 spelen niet erg anders, namelijk met lef en met Haagse bluf.'

Roeland Gelink

TERUGBLIK ADO 1

JACHT OP (DIRECTE) PROMOTIE, HOPEN OP MISSTAPPEN VAN RIVALEN

OOGSTRELEND VOETBAL WIL DIT SEIZOEN MAAR SPAARZAAM LUKKEN (ALLEEN DE **THUISWEDSTRIJD** TEGEN **RODA JC** IN OKTOBER WAS MIN OF MEER EEN **GALAVOORSTELLING),** MAAR HARTVERWARMENDE INZET EN EEN SOLIDE EENHEID DEMONSTREERT ADO DEN HAAG VOORAL NA DE WINTERSTOP ONTEGENZEGGELIJK. ALLEEN, DE RESULTATEN TEGEN DE **'JONG-PLOEGEN'** HOUDEN DE PLOEG VAN TRAINER DARIJE KALEZIC NET VAN DE **TWEEDE PLAATS,** DIE DIRECTE PROMOTIE OPLEVERT. BIJ HET SLUITEN VAN DE REDACTIE WACHT DE GEEL-GROENE FORMATIE NOG **DRIE POTTEN.** WINST IS GEBODEN. EN HOPEN OP MISSTAPJES VAN NUMMER TWEE EXCELSIOR. ANDERS REST ONS DE HERKANSING VIA DE **NACOMPETITIE**.

30 MAART 2025
ADO DEN HAAG-FC DORDRECHT 2-1 (1-0)

ADO Den Haag-FC Dordrecht was een affiche van een KKD-topper met als inzet de tweede (promotie)plaats. Dus zat het stadion praktisch geheel vol, de sfeer was uitstekend en het weer idem dito. Een levendige (wed)strijd en Allard Lindhout, die zijn faam van Eredivisiescheidsrechter niet waarmaakte. Hij zat er nog eens naast met zijn beslissingen. En ADO Den Haag mocht daarbij het minst mopperen, hetgeen FC Dordrecht wel deed. En dat had te maken met de gevolgen van de dubieuze besluiten van de spelleider. Het zat ADO Den Haag – zoals doorgaans na de winterstop – mee. Al in de negende minuut opende Evan Rottier de score op aangeven van Steven van der Sloot. Daarbij dient wel te worden opgemerkt, dat Van der Sloot de bal meekreeg nadat Reda Almum van FC Dordrecht tegen zijn hand had geschoten, hetgeen de arbitrage kennelijk was ontgaan. Desondanks trachtte FC Dordrecht aan de andere kant het Haagse doel onder vuur te nemen. Zo schoot Jari Schuurman in redelijk kansrijke positie over het doel. Op zijn beurt creëerde ADO Den Haag kansen. Een via Lee Bonis gerealiseerde doorbraak stelde Alex Schalk in de gelegenheid voor 2-0 te zorgen. Echter, Schalk strandde in een oog-in-oog-duel op doelman Celton Biai. Ook Rottier had een mogelijkheid, maar richtte naast het Dordtse doel.
Na rust bedreigde FC Dordrecht serieus. Op aangeven van Daniël van Vianen schoot Schuurman raak (1-1).

Steven van der Sloot is blij met zijn aandeel in de zege via een assist en deelt de vreugde met de fans.

En daarna waren de gasten de bovenliggende partij. Echter, qua kansen was ADO Den Haag kwantitatief (Rottier, Schalk) ruim in het voordeel. Bonis vond na een combinatie tussen Jari Vlak en Rottier het Dordtse net, maar mocht geen doelpunt bijschrijven vanwege een geconstateerde duwfout. Daarna ontstonden er in het Haagse strafschopgebied weer spannende momenten.

Een handsgeval van Diogo Tomas werd niet gezien c.q. strafbaar bevonden door de arbitrage. En Kilian Nikiema kwam als gelukkige winnaar uit de bus bij een scrimmage. Het boeiende duel leek geen winnaar op te leveren. Tot de Dordtse verdediger Augustin Drakpe Lee Bonis in het doelgebied omver duwde en scheidsrechter Lindhout ADO Den Haag (in de tweede minuut van de blessuretijd) een strafschop verstrekte. Vlak moest beschikken over stalen zenuwen. En dat was, hij scoorde vanaf elf meter, werd matchwinner en heel Den Haag verkeerde in extase. En FC Dordrecht was uiteraard in rouw gedompeld.

Scoreverloop: 9. Rottier 1-0, 50. Schuurman 1-1, 90 + 2. Vlak (strafschop) 2-1.
Scheidsrechter: Lindhout
Gele kaarten: Van Mieghem, Vlak (ADO Den Haag), Akmum, Valk en Van Vianen (FC Dordrecht).
Toeschouwers: 13.532

Opstelling ADO Den Haag
Nikiema; Van der Sloot, Tomas, Waem, De Ruijter (82. Sylla); Kilo, Vlak; Van Mieghem (90 + 4. De Bruin), Schalk (76. Peupion), Rottier (90 + 4. Hämäläinen); Bonis.

Opstelling FC Dordrecht
Celton Biai; Valk, Drakpe, Akmum (77. Seydoux), Hilton; Parlanti (77. Sunderland), Schuurman, Van Vianen; Slory (90. Pynadath), Haen (82. Kotzebue), Van der Sluijs (82. Afaker).

7 APRIL 2025
JONG FC UTRECHT-ADO DEN HAAG 1-1 (1-0)

Die Jong-teams vormen een ware beproeving voor ADO Den Haag. Weer niet de volle buit, ditmaal in de Utrechtse Galgenwaard. In geen enkele nabeschouwing viel ook maar één verklaring hiervoor te bespeuren. Hoewel, de redenen eigenlijk voor de hand liggen. De beloftenteams in de KKD bestaan uit spelers, die allemaal een stuk rapper zijn dan de onze en in aanleg over meer talent beschikken. Nu liep Jong FC Utrecht zeker in de verdediging niet over van creatief vermogen, maar het hield zich wel gedisciplineerd aan het tactische uitgangspunt om ADO Den Haag geen duimbreed ruimte geven. De formatie van trainer Darije Kalezic (zonder de geschorste routinier en assistkoning Daryl van Mieghem) ondernam wel veel meer doelpogingen dan de gastheren, maar echt gevaarlijk waren deze niet, een paar uitzonderingen (kans Cameron Peupion) daargelaten. Doelman Tom de Graaff van Jong FC Utrecht kreeg voornamelijk plukkertjes uit de lucht en oprapertjes te verwerken.
Ondertussen drong Jong FC Utrecht via de snelle en

Alex Schalk haalt doeltreffend uit, assist-gever Evan Rottier is erbij gaan liggen.

balvaardige Noa Ohio en Adrian Blake een paar keer gevaarlijk door tot de Haagse veste. Dank zij kordaat ingrijpen van doelman Kilian Nikiema werd een doorboring voorkomen. Tegen een door scheidsrechter Vos gemakkelijk gegeven strafschop van Ohio was Nikiema echter niet bestand, waardoor de ruststand 1-0 werd. Ook na rust vrijwel hetzelfde spelbeeld. ADO Den Haag kreeg de bal maar niet tussen de laatste Utrechtse linie en de doelman. Elke dieptepass belandde in Utrechtse voeten. Onder de toegenomen Haagse druk bezweek Jong FC Utrecht eenmaal, toen Alex Schalk op aangeven van Evan Rottier uit de draai de bal achter doelman De Graaff schoot. Met nog ruim een half uur voor de boeg leken de kansen voor ADO Den Haag de goede kant op te keren. Om een eind te maken van het stereotype spel zonder resultaat gooide trainer Darije Kalezic het ineens over een andere boeg. Al eerder waren Rottier en Peupion van vleugel gewisseld. Nu werd Diogo Tomas vanuit de centrale verdediging naar de spits gedirigeerd. Hij was de enige, die door de lucht gevaar zou kunnen stichten. Daarbij nam de trainer ook verdedigende risico's. Verder Moest Taneli Hämäläinen de verdediging bewaken en Kürsad Sürmeli moest met zijn dirigerende kwaliteiten het spel verdelen en bewaken. Dat laatste duur exact vijf minuten. Toen kon hij met zijn Utrechtse belager Noa Dundas met een rode kaart naar de kleedkamer. ADO Den Haag was dicht bij de 1-2,

Jari Vlak in stijlvolle vlucht tegen Telstar en oogst wederzijdse bewondering.

toen Hämäläinen de bal tegen de onderkant van de lat kopte. Scheidsrechter Vos constateerde niet dat de bal honderd procent over de doellijn was. In de KKD is geen VAR, dus geen treffer. Aan de andere kant kreeg Jong FC Utrecht door de onderbezette Haagse verdediging dotten van kansen. Oud-ADO'er Lynden Edhart had ADO Den Haag de das om kunnen doen. Dat gold voor Miliano Jonathans even later in nog nadrukkerlijker mate. Het bleef 1-1, waardoor ADO Den Haag op de ranglijst nummer twee Excelsior niet voorbijglipte.

Scoreverloop: 41. Ohio (strafschop) 1-0, 58. Schalk 1-1.
Scheidsrechter: Bos
Gele kaarten: Akkerman, Yah, Jonathans (Jong FC Utrecht), Waem (ADO Den Haag).
Rode kaarten: Dundas (Jong FC Utrecht), Sürmeli (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 752.
Opstelling Jong FC Utrecht
De Graaff; Held, Viereck, Kooy, Ghaddari; Dundas, Yah (79. Kloosterboer), Akkerman (62. Jonathans); Van der Wegen (86. Agougil), Ohio (86. Den Boggende), Blake (78. Edhart).

Opstelling ADO Den Haag
Nikiema; Van der Sloot, Tomas, Waem (72. Hämäläinen), De Ruijter (67. Sylla); Kilo, Vlak; Peupion (67. Sürmeli), Rottier; Bonis (86. De Bruin).

11 APRIL 2025
TELSTAR-ADO DEN HAAG 1-1 (1-0)

Telstar, lastig en energiek ploegje. Dat bewees de Velsense formatie al in januari, de eerste (oefen) wedstrijd van het lopende kalenderjaar. Dan lijkt het eigenlijk verbazingwekkend, waarom de formatie van de gedreven trainer Anthony Correia zich niet stevig in de subtop van de KKD heeft genesteld. ADO Den Haag had het technisch inhoudelijk lastiger tegen Telstar dan tegen Jong FC Utrecht. Daar stond tegenover, dat mede door de wederzijdse spelopvatting ook ADO Den Haag meer

inbreng in Velsen had dan in het hart van Nederland. Hoewel zich in de beginfase van het duel op Schoonenberg Haagse kansen voordeden (met name voor Lee Bonis) ontpopte Telstar zich in de eerste helft tot de bovenliggende partij. Snelle crosspasses sneden de Haagse defensie open en vooral El Kachati miste tot opluchting van doelman Kilian Nikiema. Eenmaal moest hij toch zwichten voor een laag afstandsschot van Tyron Owusu, die ooit een tijd doorbracht bij de opleiding van ADO Den Haag.

Na rust slaagde ADO Den Haag – waar de licht geblesseerde Illaijh de Ruijter in de rust plaats maakte voor Sekou Sylla – het spelbeeld te neutraliseren en zette zelf veel meer aan in het kader van de jacht op de gelijkmaker. En die kwam – alweer – van Alex Schalk. De kleine woelwater demonstreerde na een voorzet van Steven van der Sloot de meeste sprongkracht en torende boven alles en iedereen uit om de bal achter doelman Ronald Koeman te koppen. Daarna ontspon zich een levendige wedstrijd met kansen over en weer, maar geen doelpunten meer. En zo leed ADO Den Haag opnieuw puntenverlies in de strijd om de tweede promotieplaats. Excelsior won van TOP Oss en bouwde de voorsprong uit naar twee punten en verbeterde ook haar doelsaldo.
Maar ja, kijkend naar het programma voor de rest van de competitie dan heeft ADO Den Haag het op papier weer iets gemakkelijker. Het is spannend en het blijft voorlopig spannend.

Scoreverloop: 34. Owusu 1-0, 70. Schalk 1-1
Scheidsrechter: Nijhuis
Gele kaart: Tomas (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 3.404

Opstelling Telstar
Koeman; Hardeveld (76. Turfkruier), Koswal, Apau, Rossen; Bakker, Owusu (Hamdaoui), Offerhaus; Noslin (86. Lechkar), El Haachati, Hetli (76. Kharcouch).

Opstelling ADO Den Haag
Nikiema; Van der Sloot, Tomas, Waem, De Ruijter (46. Sylla); Kilo, Vlak; Van Mieghem, Schalk, Rottier; Bonis (65. Peupion).

20 APRIL 2025
ADO DEN HAAG-JONG PSV 3-2 (2-0)

De voordelen van spelen op het ‘antieke’ tijd van zondagmiddag half drie, lekker zonnetje, veel kids, lekker bezette tribunes, mede door een ergens (promotie) spelende thuisclub. Alle ingrediënten voor een leuke pot voetbal op (paas)zondag. Alleen, de tegenstander was een ‘Jong-ploeg’, waartegen ADO Den Haag in de lopende competitie bar weinig punten behaalde. Echter, het leek tegen Jong PSV aanvankelijk eens anders, dus gunstig voor ADO Den Haag te lopen. Het team van trainer Darije Kalezic speelde met hoge intensiviteit, gaf de bezoekers uit Eindhoven voor rust weinig gelegenheid tot enige ontplooiing te komen. Eén verrassing in de basisopstelling: Lee Bonis moest op de bank beginnen. En de realiteit gebiedt te zeggen: Evan Rottier liet zien waarom. Sinds de winterstop is de immer hardwerkende Bonis niet meer zo effectief als daarvoor.

En het spel van de in de winterstop van FC Eindhoven teruggekeerde Rottier sorteert meer effect. En dat was tegen Jong PSV heel nadrukkelijk het geval. Alex Schalk poeierde al snel op aangeven van Rottier tegen de lat. Via de rug van de ongelukkige doelman Roy Steur belandde de bal toch in het Eindhovense net. En na een hoekschop van Daryl van Mieghem schoot Diogo Tomas de bal op Steur en de terugspringende bal werd door Matteo Waem alsnog in het doel gewerkt. En zo stond ADO Den Haag na ruim een half uur op een voorsprong van 2-0. Een heerlijk gevoel, maar op rozen zitten was er beslist nog niet bij. Oud-speler en -trainer van ADO Den Haag, ons Groenendijk, vertrekkende trainer bij Jong PSV, moet in de rust een paar tips hebben gegeven hoe simpel ADO Den Haag moet zijn te kloppen. En dat lieten de mannen van Groenendijk snel zien. Driehoekscombinaties over de vleugels, vooral op rechts, schuivende panelen op het middenveld en ADO Den Haag was het spoor volkomen bijster. In ruim een kwartier hadden Muhlim Dagasan en Tai Abed de score geëgaliseerd. Zoals vooral na de winterstop het geval blijkt is de Haagse arbeidsethos van hoog gehalte en hetzelfde geldt voor de eenheid binnen het team. Met daarbij weer de innige band met Vrouwe Fortuna, die ditmaal ook verscholen zat in de arbitrage. Velen zouden geen strafschop hebben gegeven in het inmiddels traditionele rugby-achtige geworstel, duwen, trekken en vasthouden in het doelgebied. Scheidsrechter Stan Teuben

verstrekte de thuisclub na zo'n daad van Dagasan ten opzichte van de ingevallen Bonis een strafschop. En die buitenkans verzilverde Jari Vlak op overtuigende wijze. En zo kwam ADO Den Haag ten koste van hooguit een blauw oog en veel ademstokkende momenten aan zijn paasmandje met drie belangrijke puntjes. Concurrenten FC Dordrecht en SC Cambuur verspeelden punten, maar de grootste rivaal Excelsior gaf het al gepromoveerde FC Volendam les in effectief voetbal en won met 1-4. Waardoor het kampioensfeest op De Dijk nog even werd uitgesteld. En Excelsior op de door ADO Den Haag zo felbegeerde plek twee bleef.

Scoreverloop: 15. Steur (in eigen doel) 1-0, 32. Waem 2-0, 56. Dagasan 2-1, 61. Abed 2-2, 79. Vlak (strafschop) 3-2.
Scheidsrechter: Teuben

Gele kaarten: Waem, De Ruijter (ADO Den Haag), Abed, Dagasan, Van den Heuvel, Wolf, Uneken, Van de Blaak, Groenendijk, trainer (Jong PSV).
Toeschouwers: 11.852

Opstelling ADO Den Haag
Nikiema; Van der Sloot (82. De Bruin), Tomas, Waem (63. Hämäläinen), De Ruijter (63. Sylla); Kilo, Schalk (63. Bonis), Vlak; Van Mieghem, Peupion; Rottier.

Opstelling Jong PSV
Steur; Waayers {75. Bars), Van de Blaak, Van den Heuvel, Dagasan; Land (60. Bawuah), Bajraktarevic (87. Thomas), Babadi; Abed (87. Gilbert), Uneken, Younis.

Ilaijh de Ruijter ligt dwars, Jong PSV'er Tai Abed gaat in vogelvlucht naar de grasmat.

DE HAAGSE DERBY (DEEL 10)

BEKERDERBY STEEKT KONINGIN NAAR DE KROON

OP MAANDAG 1 MEI 1961, NIET ALLEEN DE DAG VAN DE ARBEID MAAR TEVENS KONINGINNEDAG, STAAT DE HOFSTAD WEER OP STELTEN VOOR EEN SPORTIEVE BOTSING TUSSEN ADO EN SCHEVENINGEN HOLLAND SPORT. HET LOT HEEFT DE STADSRIVALEN AAN ELKAAR GEKOPPELD IN DE EERSTE RONDE VAN HET TOERNOOI OM DE KNVB-BEKER.

ADO en Scheveningen Holland Sport hebben lang naar hun nieuwe confrontatie toegewerkt. Het bekertoernooi is al in augustus van start gegaan met poulewedstrijden. ADO rekent daarin achtereenvolgens af met DHC (1-0), EDO (1-0) en Haarlem (2-1), maar lijdt voor eigen publiek een pijnlijke nederlaag tegen RCH (0-4).
De latere burgemeester van Rotterdam Bram Peper strooit zout in de wonde door in het Zuiderpark de score te openen. Lezing van ADO Den Haags Statenbijbel leert dat dit bekerverlies nogal wat gevolgen heeft.
In de zomer is de club twee coryfeeën kwijtgeraakt. Theo Timmermans heeft een stap terug gedaan en is bij de lagere elftallen van de club gaan spelen.
Carol Schuurman heeft een contract als full-prof naast zich neergelegd, omdat hij er niets voor voelt als full-timer ook jeugd te gaan trainen. Tijdens de tweede helft van de bekerblamage tegen RCH eisen de Haagse fans luid een terugkeer van Theo Timmermans. En zie, al een week later maakt hun idool zijn rentree. Niet veel later is ook Schuurman weer van de partij.

Intussen is Scheveningen Holland Sport in haar poule ongeslagen gebleven. De Houtrust-bewoners zijn LFC (3-2), UVS (4-2) en Excelsior de baas (3-0) en hebben aan een gelijkspel tegen Sparta (1-1) genoeg om de Eredivisionist voor te blijven.
Haags kwartiertje

Als ADO en SHS elkaar tegen het einde van het seizoen treffen, zit de competitie er nog niet op. SHS heeft nog vijf duels te gaan in de Eerste Divisie B. Uiteindelijk zal

Bram Peper van RCH, de latere minister en burgemeester van Rotterdam, scoort hier tegen Wageningen.

de ploeg met een bescheiden veertiende plaats genoegen moeten nemen. Ook voor ADO staan er nog vijf competitiewedstrijden op het programma. Met het eindresultaat, de tiende plaats in de Eredivisie, is ADO's technische triumviraat Rinus Loof, Herman Choufoer en Daaf Westhoven niet ontevreden.
Terwijl heel Nederland Koninginnedag viert met optochten, parades, kermissen en Oranjefeesten, laten twaalfduizend Hagenaars de festiviteiten graag lopen om in het Zuiderpark de derby bij te wonen. Op het klassieke tijdstip half drie klinkt het beginsignaal van scheidsrechter Lau van Ravens. De thuisploeg laat er geen gras over groeien en vliegt de tegenstander onmiddellijk naar de keel. ADO brengt het klasseverschil tussen Eredivisie en Eerste Divisie heel snel tot uiting. De in de hoofdmacht debuterende rechtsbuiten

Theo Timmermans, hier actief bij zijn door velen verlangde terugkeer tegen MVV.

Gerrie Hup, afkomstig van derdeklasser GDA, straft een fout van de Scheveningse doelman Jan Eype genadeloos af: 1-0. Terwijl SHS naar adem hapt, zet ADO door. Op aangeven van Hup verdubbelt Mick Clavan de voorsprong van de thuisploeg. De derby is nog geen Haags kwartiertje oud, of Lex Rijnvis heeft de stand al op 3-0 gebracht. Menig SHS-supporter vraagt zich af of de gang naar het Zuiderpark niet opnieuw een gang naar Canossa wordt. Hun favorieten willen het zover niet laten komen, spugen in de knuisten en rollen de mouwen op. Zo weten de gasten zich aan de wurggreep van ADO te ontworstelen. De niet overtuigend acterende defensie van de thuisploeg helpt een handje. Spil Henk Jans probeert terug te spelen op doelman Piet Oostrum, maar heeft buiten Piet van Wouw gerekend. De linksbinnen van SHS is eerder bij de bal dan de keeper en brengt de achterstand terug tot 3-1. Dat geeft SHS nieuwe moed. Drie minuten voor de thee weet ook John Terborg het doel te vinden. Plotsklaps is de derby weer een echte wedstrijd.

Gerrie Hup, de succesvolle debutant.

Kruit verschoten

Na de onderbreking probeert SHS hard werkend door te pakken. De niemand ontziende stopper Jan Kruitbosch gaat daarbij zo voortvarend te werk, dat ADO-spits Carol Schuurman hem opzichtig ontloopt om een blessure te voorkomen. Hoewel het spelpeil zichtbaar is gedaald, blijft het wel spannend. Van Wouw krijgt een nieuwe kans, maar Oostrum voorkomt de gelijkmaker. Daarna is Jan Huntink dicht bij de 3-3. Aan de andere kant lijkt Lex Rijnvis het duel in het slot te gooien. Kruitbosch brengt echter redding op de doellijn. Vervolgens kan Hup de wedstrijd beslissen. Zijn schot weet Eype te keren. Zo blijft het uiteindelijk bij 3-2 en plaatst ADO zich in de eerste bekerderby voor de achtste finale van het bekertoernooi. Drie weken later lijkt NAC in het Zuiderpark een tegenstander die te pakken is. Voor ADO wordt het echter een teleurstellende uitschakeling: 3-4. Niet meer dan 4.000 toeschouwers hadden dat misschien al aan zien komen.

Jan Hunink: dicht bij de 3-3.

MAANDAG 1 MEI 1961

ADO - SCHEVENINGEN HOLLAND SPORT 3-2 (3-2)

Scoreverloop: 10. Hup 1-0, 12. Mick Clavan 2-0, 15. Rijnvis 3-0, 18. Van Wouw 3-1, 42. Terborg 3-2
Toeschouwers: 12.000

ADO

Piet Oostrum

Jan Verhoek — Henk Jans — Guus Haak

Cock Clavan — Hannie Aardse

Henny den Engelse — Mick Clavan

Gerrie Hup — Carol Schuurman — Lex Rijnvis

Jan Eversdijk — Jan Dahrs — Piet van Wouw

Theo Valkenhoff — Jan Huntink

Frits de Lange — John Terborg

Toon Valkenhoff — Jan Kruitbosch — Henny van den Broek

Jan Eype

HISTORISCHE STADIONS

(DEEL 6) LUZHNIKI, DAT WERKELIJK ÀLLES MEEMAAKTE

HET IS EEN GRAPPIG, CYNISCH BEDOELD SPREEKWOORD: 'ALLE MENSEN ZIJN GELIJK. MAAR SOMMIGE MENSEN ZIJN WAT MEER GELIJK DAN ANDEREN'. VAN DE MOOISTE EN GROOTSTE STADIONS TER WERELD IS VAN DEZE UITDRUKKING EEN MOOIE VARIANT TE MAKEN. NATUURLIJK ZIJN DE GROOTSTE SPORTTEMPELS VAN DE WERELD ALLEMAAL IMPONEREND, BELANGRIJK IN DE SPORTCULTUUR EN (MEESTAL) MOOI. MAAR SOMMIGEN HEBBEN IETS ZEER SPECIAALS. HET ZIJN STADIONS WAAR OOIT WK-FINALES WERDEN GESPEELD. OF OLYMPISCHE SPELEN ZIJN GEORGANISEERD. HET ZIJN – OM JOSÉ MOURINHO VRIJ TE CITEREN – 'THE SPECIAL ONES'.

Eerder in de ADO Den Haag Post was er uitgebreid aandacht voor het Los Angeles Memorial Coliseum, waar ADO in 1967 voetbalde in het kader van de unieke VS-reis en waar in 2028 voor de derde keer de Olympische Spelen worden georganiseerd. Het Coliseum is één van de drie voormalige Olympische arena's, waar ADO/FC Den Haag ooit speelde. De andere zijn (natuurlijk) het Amsterdamse Olympische Stadion, het Olympisch stadion van Antwerpen (alias Het Kiel, 1920), waar Beerschot speelt en het Centrale Stadion van Vladimir Lenin, zoals het huidige Luzhniki Stadion destijds in 1972 heette.
Wat het grootste stadion van Moskou nog eens extra speciaal maakt is het feit dat het zich tot een nog een exclusief groepje mag rekenen. Dat van de WK-finale stadions. In twee van dit soort 'special stadiums' speelde ADO/FC Den Haag ooit een wedstrijd. Dat was in 1987 in het Wankdorf Stadion van Young Boys (WK'54). En dus in 1972 in het befaamde Luzhniki Stadion.

In een tijd met nog redelijk beperkte communicatiemogelijkheden zorgde de loting voor de eerste ronde van het Europa Cup II-toernooi op 12 juli 1972 in Zürich in eerste instantie voor verwarring. Terwijl kranten op basis van telexberichten (!?!?!) meldden dat FC Den Haag zou moeten beginnen met een thuiswedstrijd tegen Spartak Moskou, wist FCDen Haags legendarische manager Eddie Hartmann anders: 'Voorzitter Choufoer, die in Zwitserland is, vertelde me dat we eerst naar Moskou moeten. Daar houd ik me aan vast.' En terecht zou blijken.

Het Centrale Stadion van Vladimir Lenin anno 1960.

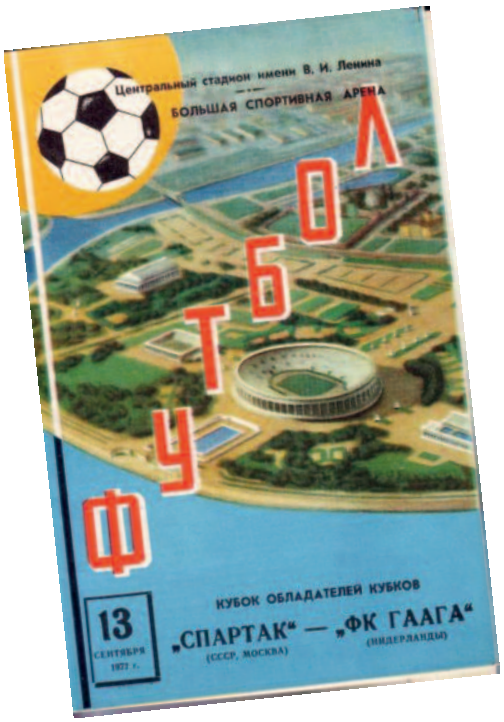
Spartak, verreweg de populairste club van Moskou, was een formidabele tegenstander. Spartak werd in 1935 opgericht als club van de Posterijen. Een jaar later al werd de hoogste afdeling bereikt, waaruit Spartak nooit meer zou degraderen. In de jaren vijftig domineerde Spartak, samen met Dynamo, het Sovjet-voetbal. Het USSR-team, dat in 1956 de gouden medaille won op de Olympische Spelen van Melbourne bestond grotendeels uit spelers van Spartak. Aanvoerder Igor Netto was ook de captain van het nationale team van 1954 tot 1963. In de jaren zestig won Spartak twee landstitels, maar vanaf die laatste titel in 1969 kwam er een terugval. Anno 1972 was Spartak niet meer dan een middenmoter. Maar wel een gevaarlijke, want één dag voordat de club in Zwitserland aan FC Den Haag werd gekoppeld, werd in Moskou koploper Dinamo Tbilisi met 5-0 geklopt.

Tegenwoordig speelt Spartak haar thuiswedstrijden in de prachtige 45.000 plaatsen tellende en zeer moderne Lukoil Arena, waar in 2018 liefst vijf WK-wedstrijden werden gespeeld. Maar opmerkelijk genoeg hadden de rood-witten tussen hun oprichting in 1922 tot aan 2014 géén eigen stadion. Het team moest zijn (minder belangrijke) thuiswedstrijden spelen in de stadions van andere clubs. Die van Lokomotiv, Dinamo of Torpedo. En als het héél koud was kon zelfs worden uitgeweken naar het overdekte 35.000 plaatsen tellende stadion in het Olympic Complex. Maar voor alle belangrijke wedstrijden, zoals tegen FC Den Haag, was het Centrale Stadion van Vladimir Lenin – in het kort Lenin Stadion – met een capaciteit voor 103.000 toeschouwers, de plaats van handeling.

Even een terugblik in de Sovjet-historie: de Tweede Wereldoorlog had in de Sovjetunie onwaarschijnlijk veel slachtoffers gemaakt. Maar liefst 26,6 miljoen Sovjetsoldaten en burgers waren omgekomen: 12,7 procent van de bevolking. Geen wonder, dat in de eerste jaren na de Grote Patriottische Oorlog maar betrekkelijk weinig aandacht was voor sport en voetbal. De Sovjetunie liet de Olympische Spelen van Londen (1948) zelfs helemaal aan zich voorbij gaan. Vier jaar later, bij de Zomerspelen van Helsinki, was er wel sprake van een Sovjetteam. Ze wonnen 71 medailles (waarvan 22 gouden).

De Olympische successen bracht sport ‘terug op de agenda’. In het kader daarvan nam de Sovjetregering op 23 december 1954 een resolutie aan voor de bouw van een ‘groot stadion in Moskou’s Luzhniki-gebied’, dat moest voldoen aan alle moderne internationale normen en tegelijkertijd moest dienen als trainingsbasis voor het Olympische team en als arena voor grote binnenlandse en internationale wedstrijden.

Om haast te maken kregen de architecten slechts 90 dagen de tijd om een ontwerp te maken. In april 1955 werd begonnen met de bouw die slechts 450 dagen in beslag zou nemen. Omdat de grond bijzonder drassig was, moest bijna het hele gebied van de funderingen van het complex een halve meter worden opgehoogd. Er werden 10.000 palen in de grond geslagen en baggerschepen haalden ongeveer 3 miljoen kubieke meter grond op. Het totale oppervlak van het stadion besloeg 160 hectare. Liefst 8.000 mensen moesten verhuizen om

Het programmablad van Spartak Moskou-FC Den Haag.

plaats te maken voor het stadion. De kerk van Tichvin, een architectonisch monument uit de 18e eeuw, werd eveneens verplaatst. Op 31 juli 1956 werd het stadion – voor 100.000 toeschouwers - officieel geopend met een vriendschappelijke voetbalwedstrijd tussen de Sovjetunie en China.
Vanaf dat moment werden de belangrijkste Moskouse wedstrijden in het nieuwe stadion gespeeld. En dus ook Spartak-FC Den Haag in 1972.

Er werd in de zomer van 1972 veel verwacht van FC Den Haag, dat begon aan het tweede seizoen na de fusie. Václav Ježek had na vier jaar Den Haag moeten verlaten en was vervangen door de ambitieuze (recent, op 28 februari overleden) toen 42-jarige Evert Teunissen, tot dan de trainer van Fortuna SC. Hij moest het weliswaar doen zonder de aanvallers Couperus (naar FC Amsterdam), Roggeveen (Excelsior) en Hestad (terug naar Noorwegen) en – althans in eerste instantie – de 23-jarige verdediger Cees Weimar (die in de zomer wilde stoppen om aardrijkskundeleraar te worden, maar daar al snel op terugkwam; hij reisde op het laatste moment mee naar Moskou en zou daar zelfs spelen). Maar algemeen werden Kees Bregman (Haarlem), de Zweedse middenvelder Bo Augustsson (Atvidaberg) en het Noorse kopwonder Tor Fuglset (Sky Og Lyn) als

meer dan capabele versterkingen gezien. En dan was er ook nog de jeugdige aanvaller Hans Bres die stevig aan de deur rammelde.

Helaas vielen de prestaties bij de seizoenstart wat tegen door een 1-1 tegen Sparta en een pijnlijke 4-1 nederlaag bij MVV. En dat hoewel Bregman in die wedstrijd al na 30 seconden had gescoord, één van de snelste Haagse Eredivisietreffers ooit. Pas in de derde competitieweek kwam er goed Haags voetbal nieuws: een 4-0 zege op AZ'67 en direct daarna het debuut als international van de toen 28-jarige Aad Mansveld die in Praag de laatste man was bij Oranje in een vriendschappelijke wedstrijd tegen Tsjechoslowakije.

Begin september, in aanloop naar de Europa Cupwedstrijden, maakte een aantal FC Den Haag-vertegenwoordigers avontuurlijke Russische reizen. Hoewel er geen enkele duidelijkheid bestond over Spartaks competitieprogramma (op de ochtend van het vertrek kwam nog een telegram dat een op 3 september geplande wedstrijd niet door ging), reisden commercieel manager Gerard Slager en Haagsche Courant-journalist Wim Schild jr. in een soort 'op-hoop-van-zegen-vlucht' naar Moskou om eindelijk eens wat contacten met Spartak-vertegenwoordigers te leggen. In eerste instantie leek die trip op een totale mislukking uit de draaien; het duo kreeg de eerste anderhalve dag werkelijk niemand te spreken. Pas toen de twee Hagenaars besloten om de wedstrijd Torpedo Moskou-Ararat Erevan te bezoeken om in ieder geval wat voetbal gezien te hebben, hielp het toeval een handje mee. In de rust wees een Russische collega-journalist van Schild op de aanwezigheid van Nikita Simonjan in het stadion. Spartaks trainer toonde zich uiterst verrast door de aanwezigheid van de Haagse afvaardiging en kon – met de hulp van een Frans sprekende collega-trainer – zelfs wat informatie geven. Ook werd duidelijk dat de kennis van het spelniveau van FC Den Haag beperkt was en vooral was gebaseerd op ADO's 5-1 zege op Dinamo Kiev van vier jaar eerder. Simonian was niet van plan veel aan die kennis toe te voegen: 'Ik kom geen wedstrijd van Den Haag bekijken. Ik hou niet van vliegen en met de auto is te ver'.

FC Den Haag pakte het professioneler aan.
Een paar dagen na Gerard Slagers terugkeer vlogen Eddie Hartmann en assistent-trainer Rinus Loof met een Russische Iljuslin62 van Aeroflot naar Moskou om Spartak tegen Rostov (0-0) aan het werk te zien.
Het duo miste daardoor FC Den Haags zeer matige generale repetitie tegen FC Amsterdam, die in 1-1 eindigde. Het was al het vijfde verliespunt in evenzoveel wedstrijden. Verslaggever Hans de Bruijn kwam daags na de wedstrijd in Het Binnenhof tot de conclusie dat de competitie nu al gespeeld lijkt en dat een langdurig avontuur in het Europa Cup II-toernooi de beste kans op een goed seizoen zou bieden.

De toegangskaart voor Spartak Moskou-FC Den Haag.

Voor supporters hadden FC Den Haag en de Haagsche Courant in samenwerking met luchtvaartmaatschappij Aeroflot en Intourist, het Sovjet-bureau voor toerisme, een vierdaagse reis naar Moskou georganiseerd. Voor een verblijf in hotel Ostankino ('een kijkje in een andere wereld!') moest 595 gulden worden neergeteld. En dat, zo stond in de advertentie, een normale retourvlucht al 1.210 gulden kost. Een paar dagen later al meldde de krant dat de reis was uitverkocht!

En zo vlogen op maandag 27 spelers en officials (inclusief KNVB-secretaris Jan Huijbrechts), 13 journalisten en 87 supporters naar Moskou, waar maar liefst 2,5 uur verloren ging met het vervullen van allerlei formaliteiten alvorens de spelers konden afreizen naar het befaamde hotel Rossija, met 6.000 bedden destijds het grootste hotel van Europa.

Op dinsdag – tussen twee trainingen in het Lenin Stadion in – was er gelegenheid tot het maken van wat één van de meest iconische foto's uit de clubhistorie zou worden, een teamfoto (in rode PUMA trainingspakken) op het Rode Plein met de wereldberoemde Sint Basilius kathedraal als achtergrond. Op de foto is een plek ingeruimd voor een overdonderde Cees Weimar, die na een half

FC Den Haags iconische Rode Plein-foto vanuit een alternatieve hoek. Staand v.l.n.r.: trainer Evert Teunissen, Piet de Zoete, Cees Weimar, Aad Mansveld, Joop Korevaar en Ton Thie. Zittend v.l.n.r.: Thijs Wijngaarde, Harald Berg, Dick Advocaat, Kees Bregman, Aad Kila en Paul Roodnat.

jaar afwezigheid ineens in de ploeg was gekatapulteerd en daar de positie innam van de nog steeds niet helemaal fitte spits Tor Fuglset. Overigens had Weimar de aftrap bijna niet gehaald. Maandagavond moest hij – toen nog beoogd reserve – de mand met spelerskleding dragen, een activiteit waarbij hij zijn al twee keer geopereerde enkel verzwikte, een blessure waarvan hij nèt op tijd herstelde.

Na de Europa Cup-overwinningen van Feyenoord (1970) en Ajax (1971 & 1972) waren de journalisten die in die jaren de Nederlandse clubs dwars door Europa volgden heel wat gewend. Maar vlak voor de wedstrijd tussen FC Den Haag en Spartak Moskou deed zich een incident voor dat niemand ooit had meegemaakt. Direct nadat de beide teams het veld van het legendarische Leninstadion waren opgelopen en zich aan de 28.000 toeschouwers hadden voorgesteld, werd het de Haagse spelers duidelijk dat er – geheel in strijd met het gebruikelijke protocol – volksliederen gespeeld zouden worden. En dat zorgde voor paniek, vooral bij linksback Joop Korevaar die als Jehova's getuige alleen het 'Koninkrijk Gods' vertegenwoordigde en niet het 'Koninkrijk der Nederlanden'. Terwijl op het enorme scorebord in het Leninstadion woorden 'Groeten aan de sportlieden van Nederland' verschenen sprintte Korevaar terug naar de spelerstunnel om daar – met de vingers in de oren – het spelen van de volksliederen af te wachten. Zijn plek in de spelersrij op het veld werd razendsnel overgenomen door reserve Leo de Caluwé.

Joop Korevaar hier met De Wachttoren in handen, die in Moskou als Jehova's Getuige niet in de rij wilde staan bij het spelen van de volksliederen.

Dat het 'volkslied-incident' één van de weinige memorabele momenten was, zegt alles van het niveau van Spartak-FC Den Haag. FC Den Haag speelde matig en vooral hard, iets dat het ritme van de op papier veel betere Russen brak. Het gevolg was een wedstrijd met maar weinig goede momenten, één doelpunt (van

Spartak), veel reddingen van doelman Ton Thie en uiteindelijk een voor FC Den Haag redelijke uitgangspositie voor de return in het Zuiderpark om een plaats in de tweede ronde van het toernooi om de Europa Cup voor Bekerwinnaars te veroveren.
Het enige doelpunt viel in het begin van de tweede helft, net op het moment dat het in de eerste helft wel heel zwaar verdedigend spelend FC Den Haag had besloten avontuurlijker te gaan opereren. Nadat Korevaar en de uitblinkende Bregman voor wat Haagse mogelijkheden hadden gezorgd, sloeg Spartak toe. Valeri Andreev werd in de 53e minuut van de bal gezet, maar de uitblinkende blonde middenvelder Mikhail Bulgakov nam de aanval over, dook in het gat en passeerde Thie met een eenvoudige voetbeweging.

De in Europa debuterende Haagse trainer Evert Teunissen – in het stadion waren geen dug-outs, FC Den Haags oefenmeester moest op de tribune plaatsnemen - had na afloop gemengde gevoelens: ‘Het is niet helemaal verlopen zoals ik had verwacht. Het uiteindelijke resultaat is natuurlijk niet ongunstig. Met het vertoonde spel ben ik echter minder content. We hebben te vaak onnodig de bal verloren, zodat de Russen direct weer het initiatief konden nemen. Daaraan kun je zien dat FC Den Haag nog te onervaren is in dit soort Europa Cup-voetbal. Het klinkt misschien wat vervelend, maar we hebben op het ogenblik eigenlijk maar één speler die rijp is voor Europa Cupvoetbal en dat is Kees Bregman. Dat is dan nog iemand die er voor het eerste jaar bij is ook. Tekenend voor de situatie’.
Ook zijn Spartak-collega Nikita Simonian straalde niet: ‘Natuurlijk is iedere trainer blij met een overwinning. Toch ben ik niet tevreden, want 1-0 is gewoon te weinig. We hadden hier veel doelpunten willen maken. Het is er maar één geworden. Dat is erg jammer, want nu zal het in Den Haag heel moeilijk voor ons worden’.

Tussen de Europese wedstrijden in Moskou en in Den Haag speelde ‘de FC’ drie wedstrijden, Twee daarvan waren in competitieverband: een 1-0 winst dankzij een goal van Paul Roodnat bij Go Ahead Eagles en een 3-0 winst thuis tegen PSV. De derde wedstrijd, op dinsdag 19 september in het Zuiderpark tegen FC Twente, was de openingswedstrijd van de splinternieuwe Floodlight-competitie, een door Gerard Slager bedacht toernooi met als doel om extra omzet te genereren en om jonge talenten een kans te geven. Overige deelne-

FC Den Haag in Moskou in actie tegen Spartak: Piskarev (8) passeert Mansveld en De Zoete.

De teamfoto genomen voor de laatste wedstrijd van het authentieke ADO, op 16 juni 1971 voor de aftrap tegen Atlético de Madrid. Staand v.l.n.r.: Ardesch, De Zoete, Advocaat, Van den Oever, Berg en Van Vliet. Zittend v.l.n.r.: Korevaar, Couperus, Pas, Hestad en Roodnat.

mers waren PSV, Sparta, FC Utrecht en NEC. Ondanks wat leuke experimenten (een extra punt voor een zege met meer dan drie goals en voor een uitoverwinning) werd het een mislukking. Tegen FC Twente zagen slechts 3.000 kijkers een wedstrijd die met 0-2 werd verloren (treffers van René en Willy van der Kerkhoff). De Flootlight competitie werd dan ook halverwege het eerste seizoen stopgezet.

Drie dagen voor de returnwedstrijd tegen Spartak leek FC Den Haag in de Eredivisie eindelijk een einde te hebben gemaakt aan een reeks, waarin slechte wedstrijden (die 4-1 nederlaag bij MVV) werden afgewisseld met goede wedstrijden (de 4-0 tegen AZ'67). De twee Eredivisiewedstrijden tussen beide ontmoetingen tegen Spartak leverden dus niet alleen het maximum van vier punten op en een gedeelde derde plaats op de ranglijst, maar ook nog eens uitstekend voetbal. Vooral in de eerste helft van de wedstrijd tegen PSV was geweldig met treffers van debutant Hans Bres (zie kader), Aad Mansveld (strafschop) en de voor het eerst de scorende Noorse

Aad Mansveld protesteert na de return tegen Spartak Moskou bij Portugese scheidsrechter Ribeiro (hij noemde hem tijdens de persconferentie na afloop 'Meneer Eusebio'), die in de eerste helft negen minuten te kort laat spelen.

spits Tor Fuglset. Extra hoopvol was dat Harald Berg eindelijk weer zijn vorm leek te hebben hervonden. Dat die goede vorm drie dagen later niet genoeg was om Spartak uit de Europa Cup te stoten was voor de 16.966 toeschouwers in het Zuiderpak dan ook een grote teleurstelling.

Net als in de heenwedstrijd deed zich ook in het Zuiderpark iets bijzonders voor. In Moskou werden er voor de wedstrijd volksliederen gespeeld, in Den Haag werd er een flink aantal minuten te kort gespeeld. Al in de 41ste minuut maakte de Portugese scheidsrechter Ribeiro een einde aan de eerste helft, die ook nog eens vijf minuten onderbroken was geweest na een zware blessure van Kees Bregman. Bij het wandelen naar de kleedkamer wezen een grensrechter en Haagse officials nog wel op de vergissing. De 'verdwenen negen minuten' kreeg FC Den Haag echter niet terug; een ingediend 'officieel protest' leidde tot niets.

De vraag is natuurlijk of in die ontbrekende vier plus vijf minuten wel had gekund wat in de andere 81 niet lukte: scoren tegen Spartak. Net als twee weken eerder duurde het veel te lang voordat de Haagse spelers hun zenuwen kwijt waren. En bovendien bleken de Russen iets van FC Den Haags optreden in Moskou te hebben opgestoken: met hardheid kom je een heel eind.
Al na zes minuten lag Bregman krimpend van de pijn op de grond nadat hij in het gezicht was getrapt door Evgeniy Lovchev. Bregman verloor daarbij twee tanden en moest zich na rust laten vervangen. In de hele eerste helft maakte Spartak al 18 overtredingen, waarvan alleen al zeven door 'schopper' Valeri Zenkov. Maar niet alleen de Russische hardheid speelde FC Den Haag parten; ook de razendsnelle uitvallen van Spartak – met name via linksbuiten Vladimir Redin - zorgden ervoor dat de Hagenaars niet voluit konden aanvallen.
Slechts één keer was FC Den Haag dicht bij een treffer. Hans Bres, die drie dagen eerder tegen PSV had gedebuteerd met en dreunend hard ingeschoten bal, herhaalde bijna het kunststukje van zondag. Nu ging het leer niet tegen het net, maar geselde zijn schot de onderkant van de lat. Bres: 'De keeper rakte de bal net. Maar dat was helaas ook nèt genoeg'.
De bijna 22-jarige onervaren Bres was tegen Spartak de beste Haagse aanvaller. Vooral omdat Harald Berg, die tegen PSV zo goed was, totaal niet uit de verf kwam, waardoor zijn medespelers zijn anders zo slimme passes nu moesten ontberen. In de slotfase rende Ton Thie nog tot twee keer toe naar voren om zijn collega doelman Yuriy Darvin te belagen. Maar ook dat mocht niet meer baten. De stand was en bleef 0-0.

Evert Teunissen toonde zich na afloop even objectief als duidelijk: 'We zijn verslagen door een elftal dat kwalitatief duidelijk sterker was. In de tweede helft vooral hebben we door pressievoetbal getracht paniek te zaaien in de Russische verdediging, maar die paniek brak te zelden uit. Die Russen verdienden het gelijkspel gewoon, vooral ook omdat ze soms razend knap uitverdedigden'.

Jan-Hermen de Bruijn

In de ADO Den Haag Post van mei 2025 volgt deel 2 van het verhaal over het Luzhnikistadion in Moskou.

UITSLAGEN

ADO Den Haag 1

30 maart 2025:	ADO Den Haag-FC Dordrecht	2-1
7 april 2025:	Jong FC Utrecht-ADO Den Haag	1-1
11 april 2025:	Telstar-ADO Den Haag	1-1
20 april 2025:	ADO Den Haag-Jong PSV	3-2

Onder 21

5 april 2025:	SC Cambuur-ADO Den Haag	5-0
8 april 2025:	ADO Den Haag-Excelsior 0-1 (oefenduel)	
12 april 2025:	ADO Den Haag-FC Twente/Heracles	3-3
19 april 205:	PEC Zwolle-ADO Den Haag	6-2

De aanval van Onder 21 bij SC Cambuur gaat niet door vanwege buitenspel.

Onder 19

29 maart 2025:	ADO Den Haag-Sparta	2-3
5 april 2025:	FC Groningen-ADO Den Haag	0-1
12 april 2025:	ADO Den Haag-NEC	1-2
19 april 2025:	SC Heerenveen-ADO Den Haag	2-3

Onder 17

5 april 2025:	ADO Den Haag-Alphense Boys	2-0
12 april 2025:	Willem II-ADO Den Haag	2-1
19 april 2025:	ADO Den Haag-Excelsior	2-1

De trieste aftocht van Onder 21 op paaszaterdag bij PEC Zwolle.

Onder 16

5 april 2025:	ADO Den Haag-Feyenoord	0-1
12 april 2025:	Ajax-ADO Den Haag	3-2
19 april 2025:	ADO Den Haag-Excelsior (verplaatst naar 20 mei 2025)	

Onder 15

5 april 2025:	ADO Den Haag-Feyenoord	0-3
12 april 2025:	PSV-ADO Den Haag (verplaatst naar 13 mei 2025)	
19 april 2025:	De Graafschap-ADO Den Haag	0-3

Onder 14

5 april 2025:	Alphense Boys-ADO Den Haag	4-0
12 april 2025:	ADO Den Haag-NEC	2-2
19 april 2025:	Spartaan'20-ADO Den Haag	1-3

Onder 13-1

5 april 2025:	ADO Den Haag – VVV-Venlo	2-4
12 april 2025:	Feyenoord-ADO Den Haag	4-1
19 april 2025:	ADO Den Haag-Excelsior	1-3

De vroege treffer van Anne van Egmond tegen PEC Zwolle was genoeg voor de zege en het behoud van ADO Den Haag Vrouwen voor de Eredivisie.

Onder 13-2

29 maart 2025:	Spijkenisse 13-1 – ADO Den Haag	1-1
5 april 2025:	Westlandia JO13-1 – ADO Den Haag	2-1
12 april 2025:	ADO Den Haag-Quick Boys JO13-1	5-4

ADO Den Haag Vrouwen

30 maart 2025:	Ajax-ADO Den Haag	4-0
5 april 2025:	ADO Den Haag-FC Utrecht (oefenduel)	0-5
19 april 2025:	ADO Den Haag-PEC Zwolle	1-0

Jong (beloften)

29 maart 2025:	Feyenoord-ADO Den Haag	1-0
12 april 2025:	Ajax-ADO Den Haag	6-1
19 april 2025:	ADO Den Haag-Sparta	1-5

Vrouwen 2

5 april 2025: ADO Den Haag-FC Rijnvogels	0-6
12 april 2025: RKAVV 1-ADO Den Haag	0-5

Onder 16

5 april 2025: ADO Den Haag-VCS JO15-2	2-1
12 april 2025: Verburch JO15-2-ADO Den Haag	2-1

PROGRAMMA

Onder 21 de dreigende donkere wolken te verdrijven en degradatie te voorkomen?

ADO Den Haag 1
2 mei 2025: ADO Den Haag-SC Cambuur
9 mei 2025: VVV-Venlo – ADO Den Haag
(laatste wedstrijd reguliere competitie)

Onder 21
3 mei 2025: Vitesse-ADO Den Haag
10 mei 2025: FC Groningen-ADO Den Haag
24 mei 2025: ADO Den Haag-Feyenoord
27 mei 2025: GA Eagles-ADO Den Haag

Onder 19
3 mei 2025: ADO Den Haag-Vitesse
10 mei 2025: Sparta-ADO Den Haag
24 mei 2025: ADO Den Haag-FC Volendam
31 mei 2025: Excelsior-ADO Den Haag

Onder 17
3 mei 2025: FC Dordrecht-ADO Den Haag
10 mei 2025: ADO Den Haag-Fortuna Sittard
24 mei 2025: FC Utrecht-ADO Den Haag
31 mei 2025: ADO Den Haag-FC Den Bosch

Onder 16
3 mei 2025: PSV-ADO Den Haag
10 mei 2025: ADO Den Haag-AZ
20 mei 2025: ADO Den Haag-Excelsior
24 mei 2025: FC Utrecht-ADO Den Haag
31 mei 2025: ADO Den Haag-Almere City FC

Onder 15
3 mei 2025: Sparta-ADO Den Haag
10 mei 2025: ADO Den Haag-AZ
13 mei 2025: PSV-ADO Den Haag
20 mei 2025: ADO Den Haag-NAC Breda
24 mei 2025: Ajax-ADO Den Haag

Onder 14
6 mei 2025: ADO Den Haag-FC Den Bosch
10 mei 2025: De Betrokken Spartaan-ADO Den Haag

24 mei 2025: ADO Den Haag-Sparta
31 mei 2025: Roda JC-ADO Den Haag

Onder 13-1
10 mei 2025: ADO Den Haag-Sparta
14 mei 2025: PSV-ADO Den Haag
24 mei 2025: Alphense Boys-ADO Den Haag
31 mei 2025: ADO Den Haag-FC Den Bosch

Onder 13-2
10 mei 2025: TVC Breda JO13-1 - ADO Den Haag
17 mei 2025: ADO Den Haag-FC Dordrecht 13-1
24 mei 2025: JVOZ-ADO Den Haag

Onder 12
3 mei 2025: AZ-ADO Den Haag
24 mei 2025: ADO Den Haag-NAC Breda

Onder 11
3 mei 2025: ADO Den Haag-AZ
10 mei 2025: Ajax-ADO Den Haag
21 mei 2025: ADO Den Haag-Feyenoord

ADO Den Haag Vrouwen
3 mei 2025: AZ-ADO Den Haag
17 mei 2025: ADO Den Haag-Fortuna Sittard

Jong (beloften)
17 mei 2025: ADO Den Haag-NAC Breda
24 mei 2025: PSV-ADO Den Haag

Vrouwen 2
3 mei 2025: UVS 1-ADO Den Haag
10 mei 2025: ADO Den Haag – WV-HEDW
17 mei 2025: Real Sranang 1-ADO Den Haag

Onder 16
10 mei 2025: ADO Den Haag-GDA JO15-12
17 mei 2025: Concordia JO15-1 – ADO Den Haag
24 mei 2025: HMSH JO15-2 – ADO Den Haag

Hier laten ADO Den Haag Vrouwen zich tegen AZ opzij zetten. In Wijdewormer kans om sportieve revanche te nemen.

UITSMIJTER!

MIDDAGJE OP DE AFTRAP

BETERE OMSTANDIGHEDEN KON DE CLUBACTIVITEITEN-COMMISSIE 12 APRIL NIET WENSEN VOOR HAAR GEORGANISEERDE ‘MIDDAGJE DE AFTRAP’. STRALEND WEER, TOPPERS OP HET PROGRAMMA VAN ONDER 19-NEC OM HET KOPLOPERSCHAP EN ONDER 21-FC TWENTE/HERACLES IN HET GEVECHT TEGEN DE DEGRADATIE. TUSSENDOOR WERDEN DE RUIM DERTIG VERENIGINGSLEDEN BIJGEPRAAT OVER DE STAND VAN ZAKEN BIJ DE OPLEIDING DOOR ACADEMY-DIRECTEUR ALBERT VAN DER DUSSEN. OOK DE DIRECTIE VAN NV ADO DEN HAAG GAF BLIJK VAN HAAR BELANGSTELLING. ALGEMEEN DIRECTEUR NATASCHA VAN GRINSVEN-ADMIRAAL EN TECHNISCH DIRECTEUR JORIS MATHIJSSEN BEHOORDEN TOT DE GEÏNTERESSEERDE TOEHOORDERS. JORIS NAM – NIET ZONDER BETEKENIS – PLAATS VLAK BIJ EEN ACTIEFOTO VAN FC DEN HAAG-GA EAGLES UIT SEIZOEN 1970-1971. DAAROP VECHTEN DICK ADVOCAAT EN BERT VAN MARWIJK EEN DUEL UIT, UITGEREKEND MANNEN ONDER WIE JORIS SPEELDE BIJ ORANJE. EN AFLOOP KON IEDER ZICH LAVEN AAN DE RODE, BLAUWE EN GOUDGELE RAKKERS…

